עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלת עיר מורחבת מס' 11א'

מיום ראשון, כ"ח באייר תשע"ט (02.06.2019) בשעה 08:00

באולם מועצת העיר

משתתפים: עו"ד כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר ליעד אילני – מ"מ רה"ע, עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, עו"ד דוד מנחם – סגן רה"ע, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת הנהלת העיר, עו"ד זוהר ישרים – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר יצחק שחם – חבר מועצת העיר.

חסרים: מר אדם קניגסברגר – סגן ראה"ע, מר צחי זליכה – משנה לרה"ע, מר משה רווח – משנה לרה"ע, עו"ד גלעד שריר – משנה לרה"ע, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, אדר' רננה ירדני – חברת מועצת העיר, גב' הגר יעקב – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר שמוליק לרמן - חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, גב' רחלי מרום – מנכ"לית העירייה הנכנסת, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל בורסה וקידום עסקים, גב' מאיה פלומבוים – רמ"ט רה"ע, מר גרשון טוסק – גזבר העירייה, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, עמליה כהן – מנהלת מח' תכנון וארגון עירוני, גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

מוזמנים נוספים: גב' גילה טאושטיין – מנהלת אגף שירותים חברתיים, מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' יעל אשל – סמנכ"לית החברה הכלכלית, גב' נירית חן – מ"מ מנהלת אגף קשרי קהילה, אדר' אביעד פניו – ראש לשכת ראש העיר, גב' אירית ארמוני – עוזרת מנכ"ל העירייה, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מחשוב מידע ומחשוב, גב' בלה סטולר – עוזרת סגן ראש העיר.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 10א'.**
   מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה

2. **קווי בילוי מצירים ראשיים ברמת-גן לים ולמוקדי בילוי בתל-אביב בסופי שבוע.**
   מציג: עו"ד כרמל שאמה הכהן, ראש העיר

3. **אישור מסירת פרויקט תכנון ובניית אשכול גנים בשכונת חרוזים לביצוע החברה הכלכלית.**
   מציג: מר עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול

4. **אישור מסירת פרויקט תכנון ובניית אשכול גנים מרום נווה לביצוע החברה הכלכלית.**
   מציג: מר עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול

5. **אישור העברת פרויקט תכנון ובניית קו תיעול בדחיקה בתוואי אבא הלל-ירקון לביצוע החברה הכלכלית.**
   מציג: מר עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול

6. **נוהל העברת פרסומים למחלקת דוברו ומדיה.**
   מציגה: גב' לבנת נזרי, מ"מ דוברת העירייה

7. **הצטרפות העיר רמת-גן לתוכנית עיר ללא אלימות של המשרד לבט"פ והצגת התוכנית העירונית למאבק באלימות, סמים ואלכוהול.**
   מציגים: ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ושמעון שומרוני, מנהל אגף ביטחון ואכיפה

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 10. מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה

<u>החלטה:</u> **מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 10.** **הצבעה: מאושר פה אחד.**

<u>מר ליעד אילני:</u> נתחיל עם סעיף 3.

3. אישור מסירת פרויקט תכנון ובניית אשכול גנים בשכונת חרוזים לביצוע החברה הכלכלית. מציג: מר עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול

<u>מר ליעד אילני:</u> בוקר טוב. אישור מסירת פרויקט תכנון ובניית אשכול גנים בשכונת חרוזים לביצוע החברה הכלכלית. עזרא, בבקשה.

<u>מר עזרא נחום:</u> בוקר טוב. אנחנו מבקשים את אישור הנהלת העיר למסירת ביצוע עבודות של בניית אשכול גנים בשכונת חרוזים לחברה הכלכלית, על פי ההסכם הקיים, 5% תקורה. מדובר בבניית 5 כיתות גן וספרייה עירונית במפלס הקרקע. עד כה אנחנו תקצבנו תב"ר על סך 16.5 מיליון. שקל במימון עירייה תקצבנו 13.1 מיליון, במימון משרד החינוך 3.750 מיליון. היתרה של ביצוע הפרויקט, אנחנו נתקצב אותה ב-2020 בתקציב שיידרש.

<u>מר ליעד אילני:</u> או קיי. קצת על לוחות הזמנים, אם אפשר.

<u>מר עזרא נחום:</u> חרוזים, עד שאנחנו נשלים למעשה את שינוי הבעלות על הקרקע, רק אז נוכל להוציא היתר בנייה ואז נגיש למשרד

החינוך בקשה לתקצוב. כי משרד החינוך, ברגע שאתה מתחיל את הביצוע, הם לא נותנים לך הקצבה. אז אנחנו לא נרצה לאבד קרוב ל-4 מיליון שקל. אנחנו נגיש, עם קבלת אישור הרשאה ממשרד החינוך, נוכל להתחיל בביצוע. אנחנו משתדלים לעשות את זה כמה שיותר מהר.

מר ליעד אילני: או קיי. יעל, בואי שבי פה, אם יהיו לנו שאלות. יעל, סמנכ"לית החברה הכלכלית, אתם ערוכים לפרויקט הזה?

גב' יעל אשל: כן, בהחלט. גם התחלנו לשבת עם מנהל הפרויקט, ללמוד אותו כדי להתארגן מבחינת כל ההשלמות שנדרשות להיכנס להובלה של הפרויקט.

גב' רחל מרום: מי מסייע לכם בכל מה שקשור בעסקי המקרקעין, בהעברת הבעלות?

גב' יעל אשל: מבחינת העברת הבעלות על הקרקע, הנושא בטיפול העירייה, זה לא בטיפולנו. אנחנו רק במעקב יחד עם עזרא, ככל הידוע לי. אבל מבחינת, שוב, מעקב אחרי זה שזה מתקדם, ככל שצריך את העזרה שלנו – אנחנו נסייע.

גב' רחל מרום: כדאי שתהיו במעקב צמוד אחרי סוגיית העברת הבעלות, כי זה חלק מהלו"ז של כל פרויקט.

גב' יעל אשל: בוודאי. בוודאי.

גב' רחל מרום: בסדר? להיות על זה, לא פחות מאשר עם מנהל הפרויקט.

גב' יעל אשל: אין בעיה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה בונים שם, עזרא?

מר עזרא נחום: בונים 5 כיתות גני ילדים וספריה עירונית במפלס הקרקע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כמה קומות סך הכול?

מר עזרא נחום: אם אני לא טועה, זה 3 קומות אם אני לא טועה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חייבים להתחיל לבנות יותר על הקרקעות החומות.

מר עזרא נחום: אי אפשר. אנחנו רצינו לבנות 6 כיתות, היה ערר בוועדת ערר ובמסגרת הפשרה עם הבניין שהתנגד, דיירים שהתנגדו, מהנדסת העיר עליזה זיידלר הסכימה להפחית גן ילדים אחד, וזה 5 כיתות במקום 6.

אינג' סיגל חורש: יכול להיות שהיתה ועדת ערר על תוכנית בתוקף, שוועדת הערר קיבלה אותה. אני לא ידעתי שהיה ערר כזה.

מר עזרא נחום: היה ערר, כן.

אינג' סיגל חורש: איך זה יכול להיות?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אולי היתה פשרה פוליטית, לא בהכרח תכנונית.

אינג' סיגל חורש: כי לא יכול להיות. זה תואם תוכנית.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני חושב שגם גן ילדים, אולי נניח יוצר איזה שהוא עומס, כמה גני ילדים. אבל עוד קומה לשימושים קהילתיים, עוד קומה לשימושים של ערב, לכל מיני ארגונים מתנדבים, לכל מיני דברים שחסרים לנו מאד. וזה המקום להתחיל לנצל את הקרקעות ולא לעצור ב-3 קומות. אתם צריכים לקחת לכם את זה, גם מרום נווה, זה פשוט, אנחנו גורמים נזק, קוברים מיליונים, קוברים פוטנציאל של מיליונים ל-50, 60, 70, 80 הבאות. הקרקע היא מאד יקרה, היא מאד נדירה. כשאתה עוצר ב-3 קומות, אתה לוקח את כל השאר, קובר אותו לאדמה עשרות שנים קדימה.

מר עזרא נחום: אפשר לבחון את זה גם היום.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה צריך להבין שהיום גם קרקע חומה, אתה אפילו יכול לייצר דיור בר השגה, זו חקיקה חדשה של הכנסת, אתה יכול לייצר דיור בר השגה, דיור מוזל שאתה יכול לתת למורים שלך, לצעירים, לסטודנטים. אמיתי. הרבה דברים אתה יכול לעשות.

מר עזרא נחום: אפשר לבחון את זה גם כרגע. יש זמן לבחון את זה עכשיו גם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני בעד. אז אני אומר, לפחות להוסיף עוד קומה, לפחות איזה אולם. אולי שם המיקום לא מתאים – מנהלת עסקים, בית פתוח.

מר עזרא נחום: חסר מרכז קהילתי בשכונה.

מר ליעד אילני: מרכז קהילתי חסר בשכונה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כל מקום והזה שלו. מיליון דברים.

מר איצ'ה שחם: מה עם קו החשמל?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: קו החשמל יורד.

מר עזרא נחום: זה בדרך.

עו"ד דוד מנחם: בית כנסת יש בשכונה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בית כנסת, מקווה, מדרשיה, מה עוד?

מר עזרא נחום: מקווה יש בצפון העיר.

עו"ד דוד מנחם: שם, באזור שלהם.

אינג' סיגל חורש: בכל מקרה, חייבים לעשות את היסודות,

עו"ד דוד מנחם: לא לזלזל, זה חשוב מאד. ערך עליון.

מר עזרא נחום: סליחה, אנחנו לא נתחיל בביצוע עד שתשלימו את התכנון.

אינג' סיגל חורש: או קיי, אבל בכל מצב התכנון צריך להיות מתוכנן לעתידי שאפשר יהיה להוסיף את המקסימום קומות.

גב' רחל מרום: בדיוק. לא לעכב את הפרויקט, אלא לבנות, לתכנן את זה מבעוד מועד לאופציית הוספה כזאת או אחרת.

מר עזרא נחום: אני מציע, אפשר להשלים את הכול עד למעשה לקבלת הרשאה ממשרד החינוך. יש לנו פרק זמן מסוים של 3-4 חודשים, בחודשים האלה אפשר לתכנן מה שרוצים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מועדון המיליונים, שעולה לנו מיליונים, מועדון הקשישים בביאליק.

מר איצ'ה שחם: הוא גם מתנ"ס, לא רק מועדון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, לא משנה, במתנ"ס, אני מדבר על העלות, לא על השימוש, על העלות.

מר עזרא נחום: ככל שנמהר לבנות את הגנים ולאכלס אותם – נחסוך כסף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: על העלות, עזרא, על העלות.

עו"ד חיה מנע: זה נפתח במקום המתנ"ס שהוקצה לגנים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: על העלות אני מדבר. יש שם סכום מטורף של שכר דירה.

מר משה בודאגה: צריך לבדוק אם לא היה איזה משהו במחוז.

גב' רחל מרום: סיגל תבדוק.

אינג' סיגל חורש: אני אבדוק את זה. ביקשתי את מספר הבקשה שאני אבדוק את זה.

מר ליעד אילני: חברים, יש לי הרושם שיש לנו סעיף אחד לפחות שיגזול מאיתנו לפחות שעה. אז סיגל, תבדקי באמת מה שביקשת עם יעל, תבדקי בבקשה את מה שמנכ"לית העירייה ביקשה.

מר משה בודאגה: רק מילה, אני רוצה לומר מילה אחת, רק לא לעכב את הפרויקט הזה. הפרויקט הזה בנפשנו.

אינג' סיגל חורש: זה לא שייך. זה במקביל.

מר משה בודאגה: לא, אני אומר, לא לעכב את זה. לעשות את כל הפעולות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, אבל כמדיניות, עזרא וסיגל צריכים לדעת, אתם בונים כמה שיותר בקרקעות החומות.

מר עזרא נחום: זה מה שעשינו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אפילו ש-2 קומות יעמדו ריקות שנתיים שלוש עד שניתן להם שימוש.

אינג' סיגל חורש: אתה לא צריך להגיד לי את זה, אני נלחמת על זה כל הזמן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כלכלית אין היגיון אחר. איפה שאין איזו סיבה תכנונית כבדת משקל וחריגה לא לבנות נניח, לא להתרומם בגובה או לא להעמיס על איזה רחוב שהוא ממש צר וחד סטרי או לא יודע מה, כמה שיותר.

אינג' סיגל חורש: את המקסימום ש-ג/52 צריך לעשות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אומר, לשאוף למקסימום. צריך להיות נימוקים, פשוט יש מצוקה אדירה של שטחי ציבור.

מר ליעד אילני: או קיי, אם אין הערות אנחנו מאשרים פה אחד את סעיף 3. אושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים העברת פרויקט תכנון ובניית אשכול גנים בחרוזים של 5 כיתות גן וספרייה עירונית לביצוע ע"י החברה הכלכלית בתקורה של 5%.

יש לבחון את האפשרות להקים קומות נוספות לשימושים עתידיים לטובת מבנה ציבור.

הצבעה: אושר פה אחד.

מר ליעד אילני: אנחנו נמשיך הלאה. נשאיר את סעיף 2 לסוף.

4. אישור מסירת פרויקט תכנון ובניית אשכול גנים מרום נווה לביצוע החברה הכלכלית.

מציג: מר עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול

מר ליעד אילני: סעיף 4 – אישור מסירת פרויקט תכנון ובניית אשכול גנים מרום נווה לביצוע החברה הכלכלית. עזרא, בבקשה.

מר עזרא נחום: גם פה אנחנו מבקשים את אישור הנהלת העיר למסירת ביצוע עבודות של בניית אשכול גנים, 6 כיתות גן ואולם מרתף 400 מטר לציבור הרחב, בשכונת מרום נווה. אנחנו למעשה מוסרים לחברה הכלכלית את הביצוע. התכנון הושלם, יש את היועצים, יש את כל הדברים, כך שאין בעיה. גם קיבלנו את התקצוב ממשרד החינוך. עד כה אנחנו תקצבנו תב"ר של 14.8 מיליון שקל, במימון עירייה תקצבנו 10.3 מיליון, במימון משרד החינוך 4.5 מיליון, היתרה תתוקצב, יתרת ההקצבה שנדרשת תתוקצב ב-2020. המקום כולל גם כן, תמיד כשמתקצבים פרויקט מתקצבים גם את הנושא של ההצטיידות ופה יש גם כן, אנחנו נצטרך לתקצב גם פינוי גן ילדים והכשרתו כמגרש חניה לציבור הרחב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מתי זה יהיה מוכן?

מר עזרא נחום: ביקשנו היתר בנייה. לצערי, אחד מחברי האופוזיציה הגיש ערר ואז זה צריך לעלות בפני מליאת הוועדה, אז אנחנו ממתינים למליאת הוועדה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מתי זה היה במשנה?

מר עזרא נחום: בשבוע שעבר נדמה לי.

מר ליעד אילני: מי הגיש ערר?

מר עזרא נחום: חבר המועצה אביהוא בן משה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: טוב, אז מתי אפשר לכנס מליאה?

מר ליעד אילני: כנראה שלא, הוא חושב שאחרי מגדל נגבה יש מספיק גני ילדים באזור.

אינג' סיגל חורש: ב-16 נדמה לי, ליולי, כי אדם גם איננו. אחרי זה הבנתי שגם אתה איננו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה, זה דחוף לך?

מר עזרא נחום: ברור. ברגע שנקבל היתר בנייה אנחנו מתחילים את הביצוע. התכנון הושלם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תוציאו היום זימון למליאה.

עו"ד דוד מנחם: רגע, סליחה, נדמה לי שהוא לא היה בדיון.

לא, הוא לא היה בדיון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז מה? מותר לו להגיש ערר גם אם הוא לא היה בדיון.

עו"ד דוד מנחם: כי זה דווקא היה טוב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל תוציאו היום זימון אפילו לרבע שעה, עשרים דקות של מליאה, רבע שעה עשרים דקות לסעיף הזה ונגמור את זה ושימשיכו הלאה. בלי קשר למליאה.

אינג' סיגל חורש: אחר הצהריים, שיהיה לך כבר,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תמצאי, תאמי עם ליעד שיש פה את הקוורום רק המספיק, שיבדקו שיש קוורום מספיק, תביאו את הסעיף הזה – 'טיק טיק' נגמור ונמשיך הלאה.

אינג' סיגל חורש: או קיי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם שם אותו דבר, עצרנו ב-3 קומות.

מר עזרא נחום: עצרנו, אבל הוספנו מרתף 400 מטר, על פי בקשה שלך.

אינג' סיגל חורש: גם שם, שהתכנון יהיה עתידי ל-8 קומות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, הם לא עשו עתידי.

אינג' סיגל חורש: זה לא נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אמרתי לו.

אינג' סיגל חורש: זה לא נכון. אתה לא יכול לעשות את זה.

עו"ד דוד מנחם: אנחנו עשינו עתידי בהחלטה.

מר עזרא נחום: האדריכל היה בהנהלת העיר ואתם ביקשתם מעבר לזה, בועז הסביר לכם, אם אתם בונים מעבר לזה, זה שונה, משנה את כל ה- צריך להיות מדרגות חירום בחוץ, זה לא פשוט. אנחנו ניצלנו את מלוא הזכויות. מה זה מלוא הזכויות? מה שהיינו צריכים. אתם לא צריכים יותר מזה שם.

אינג' סיגל חורש: אבל מדרגות חירום מבחוץ אתה יכול להוסיף בשלב יותר מאוחר.

מר איצ'ה שחם: אבל לא מול בית אחר.

אינג' סיגל חורש: את היסודות שיהיו אמורים לשאת 8 קומות.

מר איצ'ה שחם: אתם לא מאשרים, מכבי אש לא מאשר נדמה לי מדרגות בחוץ.

מר עזרא נחום: סיגל, הנושא הוצג בהנהלת העיר. התבקשנו להוסיף עוד 400 מטר – הוספנו עוד 400 מטר. רוצים לעצור עכשיו ולהוסיף עוד?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, 400 מטר זה,

מר עזרא נחום: 400 מטר זה לא מעט.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן. 400 מטר גם, כמה גנים יש שם, 6?

מר עזרא נחום: 6 גנים ו-400 מטר. מעבר לזה אני לא מאמין שאפשר שם. גם ככה,

גב' רחל מרום: זה רקע לעניין הזה, משה, תתייחס אליו.

מר משה בודאגה: תראו, העניין הזה של השטח שם עבר הרבה מאד דיונים ובסופו של דבר סיכמנו את מה שתוכנן. נפתח את זה מחדש, אני לא יודע, אתה רוצה לפתוח את זה מחדש?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, לא. אני שום דבר לא רוצה לעכב. אני רק לא זוכר מה היה, תזכיר לי מה היה הסיכום. אני זוכר שזה עלה בהנהלה.

מר משה בודאגה: זה היה הסיכום.

מר עזרא נחום: אנחנו הצגנו בפניך את האפשרות לבניית אשכול של 6 כיתות ואתה ביקשת לנצל את השטח החום ככל שניתן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נכון.

מר עזרא נחום: האדריכל קיבל את ההנחיה ממך להוסיף מקסימום שטח, ומה שהוא הצליח להוסיף זה 400 מטר. והצגנו את זה שוב פעם, לאחר מכן הצגנו את זה שוב פעם בפורום מצומצם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: והיה משהו עם המגרש ליד, שאמרנו,

מר עזרא נחום: מגרש ליד, אמרתי, אנחנו מפנים גן להכשיר אותו לחניון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: או קיי. כלומר, שם אף פעם אי אפשר יהיה לבנות?

מר עזרא נחום: איפה, מעל החניון?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בחום.

מר עזרא נחום: בחום, אנחנו בונים עכשיו בחום, מנצלים את מלוא ה - -

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, בחום של החניון.

מר עזרא נחום: בחניון כן. אפשר לבטל את החום ולבנות שם אם אתם רוצים.

מר משה בודאגה: אפשר בעתיד, בטח.

עו"ד חיה מנע: חייבים להקצות חניה.

מהנדס שלומי בן ששון: למיטב זיכרוני, השיחה היתה בכלל על הנושא התחבורתי שם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם התחבורתי.

מהנדס שלומי בן ששון: הנושא של התנועה. כי אמרנו, נסגור את הרחוב, לא נסגור את הרחוב, כן חד סטרי, לא חד סטרי, אבל זה מסובך.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תראה, אני אבל אמרתי לפדלון, רמי פדלון, הוא אמר שהם רוצים, הם אוספים כסף להיאבק ולהילחם. אני אמרתי לו – תראה, מבחינתי התכנון הזה היה סוג של פשרה.

מר משה בודאגה: נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אם הם יילכו לוועדת ערר ויעכבו בחודשים, תחזרו לתכנון של 5 ו-6 קומות. אני גם אמרתי לו את זה. זה מיידית, תכינו לכם את זה. ברגע שמגישים ערר לוועדת ערר, תבנה שם מקסימום לגובה.

מר עזרא נחום: טוב.

מר ליעד אילני: מבחינת תנועה, מה,

מר עזרא נחום: הנושא נפתר, הצגנו את זה. כל נושא התנועה,

מר ליעד אילני: אני יודע. לפרוטוקול.

מהנדס שלומי בן ששון: בפעם האחרונה שאני הייתי זה לא נפתר. זה עצר בגלל זה.

מר ליעד אילני: שלומי, אני הייתי בישיבה המצומצמת שהוצג לנו. אני שואל, עזרא, בשביל שחברי ההנהלה שעמדו בבקשתם ותחינתם להיות חברי הנהלה והגיעו לפה, ישמעו גם כן על הפיתרון.

מר עזרא נחום: טוב. בנושא התנועתי – כיום כידוע לכם נכנסים לאזור הזה דרך רחוב רימלט, מכיוון תרצה, ואז פניה ימינה דרך רימלט. מה שעשינו, אנחנו נפנה גן ילדים, נכשיר חניון, והכניסה לאשכול

תהיה מרחוב נגבה ולא מרחוב רימלט. רחוב רימלט הכניסה תהיה, כפי שהיא היום, לא נפגע בציבור הרחב, רק הם לא יוכלו לעצור ברימלט ולקחת את הילדים לאשכול. ראש העיר ביקש גם לסובב את הבניין בצורה כזאת שהכניסה תהיה, גם הכניסה לגן עצמו תהיה מכיוון נגבה.

מר ליעד אילני: נגבה הרב חוזה.

מר עזרא נחום: נכון. אז אנחנו השלמנו את כל הנושא התנועתי ואת כל התכנון התנועתי של ההגעה לאשכול. מי שירצה לבוא לאשכול הזה, הכי טוב, הכי נוח לו, כי מדובר בילדים קטנים, ככה שאתה לא מוריד את הילד ועולה לבד לאשכול, אתה צריך להחנות את הרכב ולעלות איתו. אז ברימלט לא תהיה אפשרות. מי שירצה להגיע עם הרכב לאשכול, הוא יצטרך להגיע, יחנה בחניון, יעלה למעלה. אנחנו גם כן נאסור חניה לציבור הרחב, משעה 7:00 בבוקר עד 8:30 בבוקר לא תהיה חניה לקהל הרחב, אלא רק אנשים שיבואו לשם עם המכוניות להוריד את הילדים לגן ולנסוע הלאה.

גב' רחל מרום: ראש העיר, המשימה של החברה הכלכלית כרגע היא להתקדם בתכנון כפי שהוא, נכון? אני רוצה להבין.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן.

גב' רחל מרום: הם צריכים לדעת מה הם עושים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, אני בגלל זה אמרתי, אם אנחנו נסיים מהר את ה -

גב' רחל מרום: יש הבדל בין להרים 5 קומות לבין,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור.

גב' רחל מרום: והם צריכים לדעת מה סדר הפעולות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אמרתי לוועד שאם הם ינסו לעכב את הפרויקט הזה, שהוא חשוב, על ידי פרוצדורות וועדת ערר, כי בסוף ועדת ערר תחליט לטובתנו ב-100%, אבל הם יכולים עוד לקחת לוועדת ערר ולבית משפט ולגרור אותנו.

גב' רחל מרום: אז לקדם תכנון של מלוא ה -

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא. אנחנו נדע אם הם הגישו ועדת ערר אחרי שנסיים עם המליאה ויעברו מניין הימים.

מר עזרא נחום: אני רק רוצה לציין שאנחנו, היתה החלטת הנהלת העיר ב-10 בדצמבר. אנחנו ביצענו ככתבה וכלשונם את כל ההנחיות של ראש העיר והנהלת העיר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה 10 לדצמבר?

מר עזרא נחום: בקדנציה שלך, אדוני ראש העיר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אז היתה עוד ישיבה אחרי זה.

מר עזרא נחום: זו החלטה מיום 10 בדצמבר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: היו שתי ישיבות בנושא הזה. ב-10 בדצמבר היינו פחות משבוע בתפקיד.

מר עזרא נחום: כל מה שהוחלט – ביצענו.

גב' יעל אשל: אז נכון לעכשיו אנחנו ממשיכים עם הקידום של התכנון הקיים as is, הוא כבר דרך אגב מאד מתקדם. זאת אומרת, אנחנו כבר בכתבי כמויות לקראת ביצוע.

גב' רחל מרום: ולהיות במעקב אחרי החלטת המליאה והתוצאות שלה. כי אם הם הולכים לערר, זה אומר שאת צריכה לעשות רה-תכנון ולקחת את מלוא הזכויות.

גב' יעל אשל: ברור. כי זה בעצם לעלות רק לגובה. כי מבחינתי התרחבות של הבניין,

עו"ד רועי ברזילי: אבל מבחינת היסודות אין בעיה, זה רק היציאות והכניסות, נכון? התוספת של חדר המדרגות. זאת אומרת, גם אם נחליט, גם אם נגמור את הבניין ונחליט בכל זאת להוסיף עוד 2-3 קומות בעוד 5 שנים, הסיפור יהיה העלויות הנוספות והזה, אבל אין חיזוק של היסודות או משהו כזה.

גב' יעל אשל: אני אאשרר את זה מול הקונסטרוקטור, בדרך כלל זו המשמעות העיקרית.

אינג' סיגל חורש: זו צריכה להיות הדרישה שלנו. אם אנחנו לא נדרוש את זה, אף אחד לא יעשה את זה.

עו"ד דוד מנחם: מלכתחילה. נכון.

גב' יעל אשל: בוודאי. בוודאי.

אינג' סיגל חורש: כי זה מייקר את הפרויקט.

גב' יעל אשל: ברור.

מר ליעד אילני: או קיי, מאושר פה אחד. תודה.

החלטה:

מאשרים העברת פרויקט תכנון ובניית אשכול גנים במרום נווה של 6 כיתות גן ואולם מרתף של 400 מ"ר, לביצוע ע"י החברה הכלכלית בתקורה של 5%. יש לבחון את האפשרות לתכנן קומות נוספות למבנה ללא עיכוב בלוח הזמנים של הפרויקט.

הצבעה: אושר פה אחד.

5. אישור העברת פרויקט תכנון ובניית קו תיעול בדחיקה בתוואי אבא הלל-ירקון לביצוע החברה הכלכלית.

מציג: מר עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול

מר ליעד אילני: סעיף 5 – אישור העברת פרויקט תכנון ובניית קו תיעול בדחיקה בתוואי אבא הלל-ירקון לביצוע החברה הכלכלית. עזרא, בבקשה.

מר עזרא נחום: אנחנו מבקשים את אישור הנהלת העיר למסירת ביצוע עבודות הניקוז לחברה הכלכלית. אני אתן קצת רקע.

במסגרת עבודות הקמת הקו האדום של הרכבת הקלה, נת"ע התחייבה להחליף ולטפל אך ורק בתשתיות שעוברות בתוך התוואי עצמו. אנחנו התנגדנו וביקשנו ש-נת"ע תממן את ביצוע החלפת קו התיעול מז'בוטינסקי עד הירקון, מה שהם לא עשו ביתר הרשויות. אנחנו לא הסכמנו לחתום ולא הסכמנו להתקדם עד שלא תהיה התחייבות כזו. בסופו של דבר אנחנו שכנענו אותם והם הסכימו להשתתף בהחלפת קו התיעול מרחוב ז'בוטינסקי עד שפך הירקון. הם התחייבו על 50% מן ההוצאה, שלא יעלה על 13,114,000 שקל. אנחנו תקצבנו תב"ר על סך 15,750,000 חלק א', במימון נת"ע 7,875,000 וגם במימון עירייה 7,875,000. את היתרה של נת"ע בסך 5,239,000 ושל העירייה באותו סכום, אנחנו נתקצב ב-2020 או 2021, תלוי בהתקדמות ביצוע העבודה. סך הכול האומדן שלנו, שהכנו, יכול להיות שיהיה שינוי כזה או אחר, זה בערך 26 מיליון שקל לצורך

ביצוע העבודה.

מה שמנכ"ל העירייה הנחה, ביקש גם כן, שהחברה הכלכלית יחד איתנו נציג להנהלת העיר ולראש העיר את המתווה ואתך ביצוע העבודה, כולל לוחות זמנים, ואנחנו נעשה את זה בהקדם.

אינג' סיגל חורש: עזרא, האומדן הכללי זה 26 מיליון ועכשיו 13 או 15?

מר עזרא נחום: לא, לא, אמרתי, נת"ע התחייבה לממן לא יותר מ-13,114,000 שקל, זו ההתחייבות שלהם. יתרה מזאת, אנחנו לא רצינו להתחיל בביצוע מאחר ויש עוד חילוקי דעות על ההסכם הכולל, אתם זוכרים שלא חתמנו. אנחנו ביקשנו שתהיה התחייבות נפרדת להשתתפות הזו וקיבלנו התחייבות נפרדת לתשלום של 13,114,000.

אינג' סיגל חורש: לא הבנת מה שאלתי. שאלתי – כמה האומדן הכללי לכל?

מר עזרא נחום: אמרתי, כ-26,228,000 שקל. יכול להיות עם התקורה לחברה הכלכלית, אז זה יעלה קצת. אבל אנחנו לא מתקצבים היום, נתקצב את זה ב-2020 או ב-2021.

מר משה בודאגה: למעשה אנחנו מקבלים כ-50% מ-נת"ע ו-50% אנחנו צריכים לממן.

גב' רחל מרום: בהקשר הזה אני רוצה לציין שני דברים: אחד – זה פרויקט שברמה הציבורית הולך לייצר לא מעט הפרעות לציבור. בגלל זה ביקשתי מהחברה הכלכלית שבתוך התקורה של ה-5% יכניסו חברה שהתפקיד שלה, כל תפקידה יהיה לקיים שיח מאד ערני פעיל וכזה שמוצא פיתרונות לתקופת העבודות. זה דבר אחד. והם יוצאים למכרז פומבי בעניין הזה. והדבר השני – יש פה החמצה, ראש העיר, כי כשכבר פותחים רחובות ואת תת הקרקע, חבל שתאגיד המים לא יכול להיות שותף בהנחת קווים כל זמן שיש צורך להחליף קווים. והבנתי שהוא מצפה לתקצוב

מקביל, מעזרא הבנתי, נכון?

מר עזרא נחום: לא ממני, הוא רוצה מ-נת"ע.

גב' רחל מרום: לא ממך. הוא רוצה מ-נת"ע תקצוב מקביל להנחה. כלומר, אם אנחנו יוצאים להרפתקה הזאת, שמפריעה, היא לא דבר פשוט, היא לא אירוע פשוט, למרות שהוא נעשה במקביל בחלק מהדברים, יש פה צורך לחבר את התאגיד. אנחנו נפנה לתאגיד, אבל,

מר אמנון בוץ: זה נופל על ההסכם שעזרא הזכיר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש שני דברים פה: אחד – כמה לנו יש אינטרס בפרויקט הזה בכלל?

מר עזרא נחום: מאד. הם נותנים לך מתנה 13 מיליון שקל, הם לא חייבים. אנחנו מנצלים את ה-13 מיליון,

גב' רחל מרום: אין ספק.

מר עזרא נחום: להחליף את הקו הזה העתידי, שלא תהיה לנו בעיה של תיעול וניקוז מי גשמים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל מה עם הוויכוח של ה-50 מיליון?

מר עזרא נחום: זה לא קשור עכשיו לעניין.

מר אמנון בוץ: ראש העיר, ה-50 מיליון לא קשור לזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני יודע.

מר אמנון בוץ: אנחנו מתנים את ההסכם המשולש ב-50 מיליון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מי מתנה?

מר אמנון בוץ: נת"ע.

מר משה בודאגה: תראה, יש פה שני הסכמים: ישנו ההסכם של ה-50 מיליון, או 49 מיליון ומשהו, ועד שלא נסכם את זה הם לא מוכנים לשבת איתנו לסכם את כל הטיפול בתשתיות העל ובנראות של הרחוב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני שואל, נת"ע, כמה הם צריכים את החפירות האלה עכשיו?

מר משה בודאגה: הם צריכים את זה.

מר אמנון בוץ: הם צריכים את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הם בלי זה לא יכולים להתחיל את הקו האדום?

מר עזרא נחום: רגע, בוא נדייק, הם צריכים רק את החלק שקשור לתוואי עצמו. האמת, אם לא יעשו את העבודה הזאת, הם לא יוכלו להעביר את הקו עכשיו. אז זה הפיתרון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני שואל – אז למה לא לנצל את הנקודה הזו שהם פעם ראשונה צריכים אותנו באופן מלא? להגיד להם – חברים, תחתמו על ה-50 מיליון.

מר אמנון בוץ: לא, אני מזכיר עוד פעם, ההסכם של ה-50 מיליון זה מול משרד האוצר. לכאורה, נת"ע אומרים שזה לא הסכם מול משרד התחבורה ומולם, זה כאילו תשלום שצריך לשלם למשרד האוצר.

מר משה בודאגה: זה משחק, עזוב, נו,

מר אמנון בוץ: אני יודע, אני יודע שזה משחק.

מר משה בודאגה: כל המשחקים האלה, נו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תחבר את זה, בוא, יש לנו איתם ככה, יש לנו שני דברים גדולים איתם – 50 מיליון, קו סגול. אני הייתי נותן להם פה לטפס על העמודים בז'בוטינסקי ולא חופר את זה.

עו"ד דוד מנחם: אני בעד מה שראש העיר אמר.

מר עזרא נחום: אני מציע שיתקיים דיון אצלך, נציג את החלופות, אבל בוא נאשר עקרונית להעביר את זה לחברה הכלכלית. הביצוע יהיה אחרי שנשב אצלך במשרד.

מר אמנון בוץ: אני מזכיר רק לאדוני שברמת קלפי המיקוח אנחנו גם נכנסים עכשיו לשלבים, סיגל מודעת, זאת אומרת, אנחנו אמורים לשבת על זה, על שלב הגמר תכנון,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, אבל הוא אומר לך שהם לא מוכנים להתקדם איתך עד שלא תכתוב להם על ה-50 מיליון. מאיפה אני אביא להם 50 מיליון?

מר אמנון בוץ: לא, ראש העיר, מה שאני אמרתי, שאנחנו גם צריכים אותם כרגע עם הגמר תכנון של ז'בוטינסקי. גם לנו יש שם בקשות

שלכאורה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל הוא אומר שהם לא מוכנים לשבת איתך על הגמר תכנון.

מר עזרא נחום: הם יתפסו אותנו בשלב הסופי כאשר, להחזיר מצב לקדמותו. ההתחייבות שלהם היא לשפץ את כל רחוב ז'בוטינסקי, מחלון ראווה לחלון ראווה. הם לא יעשו את זה אם לא נשלם להם את ה-49 מיליון. שם הם יתפסו אותנו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני לא פגשתי חברה ממשלתית כזו שחצנית ומנותקת כמו נת"ע, ולכן צריך להחליף איתם שבויים כל עוד יש לנו אפשרות. ומצידי שיגידו שרמת גן מעכבת את הקו האדום, שירוצו לראש הממשלה, שירוצו לשר האוצר, לשר התחבורה.

מר משה בודאגה: אני מזכיר לך שהיינו אצל שר התחבורה ודיברנו על זה, והוא הפנה אותנו לאוצר. זה לא נגמר, זה נתקע באיזה שהוא מקום.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו לא רוצים לקחת סיכונים עם 50 מיליון.

מר משה בודאגה: ברור.

מר אמנון בוץ: יש להם הרשאות חתומות, לא מצידנו, מי שחתמה אז בזמנו זו היתה אדריכלית המחוז והם לכאורה, יש להם את האפשרות לגמור את הפרויקט. חייבו אותם בהרשאות לעשות תיאומים איתנו, אבל הם יכולים לבוא ולהגיד – תשמעו, אנחנו נותנים מה שהתחייבנו, שזה כמו שעזרא ציין, לנו יש שם עוד בקשות, אנחנו רצינו להשקיע בתשתיות, אנחנו רצינו לשנות שם את מסלול האופניים. יש שם הרבה דברים שאנחנו ביקשנו כדי לשפר את המרחב הציבורי עבור התושבים. עד שלא נסגור את הסיפור של ה-50 מיליון, זה יכול להיעשות רק ברמת השרים, לא נצליח להתקדם עם הסיפור הזה. זה מה שהמנכ"ל

אמר, הוא צודק ב-100%.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> בסדר, אבל זו דרך להציף את זה ולהפעיל לחץ עליהם. כי הנה, עובדה שזה לא קורה. אני חצי שנה פה שומע על הסיפור של 50 מיליון, דיברתי עם שר האוצר גם על זה, דיברתי עם שר התחבורה ואין בדיוק, זה לא זז, אני לא מזהה שזה זז. לכן זה יוצר,

<u>מר עזרא נחום:</u> צריך לקיים דיון אצלך.

<u>מר משה בודאגה:</u> אפשר לעצור להם את הדבר הזה. זה מאד חשוב בעיניהם.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> ברור.

<u>מר משה בודאגה:</u> הם דיברו איתי עוד לפני פסח ורצו את זה מיד, ואנחנו קצת עיכבנו את זה עד לדיון הזה, ואפשר לזמן אותם ולנסות ללחוץ עליהם.

<u>מר עזרא נחום:</u> אבל בוא נעשה את זה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אז זה הכיוון ללכת.

<u>מר ליעד אילני:</u> בואו נסכם, מאיה, שיהיה דיון בנושא אצל ראש העיר.

<u>מר עזרא נחום:</u> בוא נאשר את הביצוע.

<u>מר ליעד אילני:</u> כן, כן, זה בסדר.

גב' יעל אשל: אם אפשר רק דבר אחד קטן להוסיף, אני רוצה רק להדגיש, במסגרת התקצוב הקיים, התכנון זה לבצע את התשתית ורק תיקון של המרחב. זאת אומרת, אין בכלל שיקום, לא ריבודים, לא של המדרכות, אלא,

גב' רחל מרום: קל וחומר.

גב' יעל אשל: או קיי, אז חשוב לקחת את זה מבחינת העיר, אם היא רוצה,

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו מדברים אבל על תיעול נגר עילי, נכון?

גב' יעל אשל: אנחנו מדברים על הנחת קו תיעול ברחוב, זה אומר שיהיה, בחלקים מסוימים זה בדחיקה ואז זה יורגש פחות. אבל יש מקומות שבהם אנחנו חותכים את האספלט, חופרים ואז כשאנחנו,

עו"ד רועי ברזילי: מתחת לכביש או מתחת למדרכה?

גב' יעל אשל: מתחת לכביש.

עו"ד רועי ברזילי: לכביש. מתי זה יקרה, אחרי שהקו האדום כבר יעבוד?

מר משה בודאגה: לא, לפני, מה פתאום?

גב' יעל אשל: לפני.

מר משה בודאגה: זה חלק מהקו האדום, הם צריכים את זה.

גב' יעל אשל: זה תנאי להפעלה של הקו האדום.

עו"ד רועי ברזילי: זה יפגע לנו כאילו בעוד נתיב לכיוון הבורסה.

גב' יעל אשל: מבחינה, זה מה שרחלי התייחסה אליו קודם, מבחינה ציבורית תהיה כאן הפרעה משמעותית לתושבים שחיים באזור. באמת כשאנחנו ישבנו וקיבלנו את הפרויקט מעדי אלוני, או שקיבלנו את ההמלצה לקבל את הפרויקט מעדי אלוני, דובר על נושא של הפעלת חברה לקשרי קהילה ובאמת לעשות לזה דברור וקישור.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא רק קהילה, זה גם תנועה.

מר עזרא נחום: רוב העבודה תעשה בדחיקה. אנחנו נסביר לכם.

גב' יעל אשל: זה שתי סוגיות נפרדות. זאת אומרת, סוגיה אחת – במהלך הביצוע הפרעה לחיי היום יום. וסוגיה שניה – שבסיום הביצוע אתה לא מקבל איזה מוצר משופר מבחינת הראות של התושבים, כי הם לא חיים את קווי התיעול, הם חיים את פני הרחוב. אז חשוב להדגיש שמה שהם בסוף יקבלו זה רחוב, מבחינתם משונמך, כי קודם זה היה אספלט ישר,

מר עזרא נחום: אנחנו נתקצב את הביצוע של הפיתוח, אז למה את אומרת את זה?

גב' יעל אשל: כי כרגע זה לא מתוקצב.

מר עזרא נחום: נכון.

גב' יעל אשל: או קיי, ככל שירצו לתקצב,

עו"ד רועי ברזילי: ומי הגשמים נכנסים למט"ש מסוים או למט"ש חדש שמקימים?

גב' יעל אשל: לקיים.

מר ליעד אילני: או קיי, חברים, בואו נתקדם. כפי שאמרנו, תתקיים ישיבה בלשכת ראש העיר בנושא הזה.

אנחנו מאשרים פה אחד את הסעיף? או קיי, מאושר.

החלטה:

מאשרים העברת פרויקט תכנון ובניית קו תיעול בדחיקה בתוואי אבא הלל-ירקון לביצוע ע"י החברה הכלכלית בתקורה של 5%, בכפוף לפגישה אצל ראש העיר.

הצבעה: אושר פה אחד.

6. נוהל העברת פרסומים למחלקת דוברות ומדיה.

מציגה: גב' לבנת נזרי, מ"מ דוברת העירייה

מר ליעד אילני: סעיף 6 יורד מסדר היום.

החלטה:

הנושא ירד מסדר היום.

<u>מחוץ לסדר היום</u>: תוספת תקן לתפקיד מנהל/ת מחלקת ארגון ובקרה בלשכת מנכ"ל בכפוף למציאת מקור תקציבי.

מר ליעד אילני: יש לנו עוד שני סעיפים. אני מוסיף עוד סעיף מחוץ לסדר היום. אנחנו רוצים לאשר תקן חדש למנהל/ת מחלקת ארגון

ובקרה בלשכת מנכ"ל. הנושא הזה, אנחנו נאשר תקן מתאים בישיבת המועצה הקרובה, בכפוף למקור תקציבי שיש. אנחנו לא נעלה את זה פה, אבל כבר תיאמנו את זה מול הגזבר.

מהנדס שלומי בן ששון: מה תכולת התפקיד?

מר ליעד אילני: מנהל מחלקת ארגון ובקרה עוקב אחר כל ביצוע הפרויקטים שלשכת מנכ"ל מעורבת בהם.

גב' רחל מרום: בקרה ומעקב אחרי תוכניות עבודה; בקרה ומעקב אחרי סיכומים שיוצאים מאין ספור ישיבות שיש; התכלול של הכול; רשימה מכובדת ומפורטת של משימות שצריך שיקרו.

מר ליעד אילני: אני רק אומר, זה לא במקום תפקיד של מחלקת תיאום ובקרה באגף תכנון אסטרטגי, שכרגע לא מאויש. פה זה ממש כל מה שקשור בפרויקטים של לשכת מנכ"ל והם גדולים ורבים. שאלות?

עו"ד רועי ברזילי: מנהל מחלקה?

מר ליעד אילני: כן.

עו"ד רועי ברזילי: אבל מה המחלקה?

גב' רחל מרום: מחלקת ארגון ובקרה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל איפה המחלקה שלו? איפה העובדים? מי העובדים?

גב' רחל מרום: תקן אחד.

עו"ד רועי ברזילי: תקן אחד שהוא מנהל מחלקה ואין לו עובדים?

גב' רחל מרום: לא שאין לו עובדים, הוא עובד בעיקר מול כל מנהלי האגפים, מול מנהלי מחלקות ותחומים.

גב' מירה שנן: ועובד בלשכת מנכ"ל.

גב' רחל מרום: הוא היה שמח לקבל עזרה.

מר ליעד אילני: אני אשיב. חברים, ניהול מחלקה, צריך להפריד בין הגדרת התקן על ידי משרד הפנים או משרד האוצר לבין הביצוע בפועל. יש מחלקות שיש תחתן עובדים. בעיריית רמת גן, כמו בשאר העיריות, כדי לקבל משכורת של 7,000 שקל ולא 5,500 שקל, אתה צריך שהבן אדם יהיה בתקן של מנהל מחלקה. ואני חושב שמי שעוסק בלשכת מנכ"ל ב-

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אבל אפשר להוסיף לו כמה עובדים מתחת.

גב' רחל מרום: כן, אם רוצים.

מר ליעד אילני: אם יהיו דרישות של חברי ההנהלה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אפשר להוסיף סגן מנהל מחלקה, מנהל מדורים.

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב שזה יהיה באופן טבעי. מנהל מחלקה שחושב שהוא מנהל מחלקה, הוא יבקש מזכירה, ואחרי זה הוא יבקש מנהל, והוא יבקש מנהל מדור.

מר ליעד אילני: למנהלת מחלקת קשרי חוץ יש עובדים מתחתיה?

מר עזרא נחום: יש מזכירה.

מר ליעד אילני: מזכירה.

עו"ד רועי ברזילי: זו פירמידה מתרוממת. אין לי בעיה, אם זה צורך בוא נקבע את הצורך ונמסגר אותו, אבל לא שאנחנו יודעים שזה משהו זוחל. אני אומר, בוא נקבע מה זה, מה הגדרות התפקיד.

גב' רחל מרום: זה מוגדר.

עו"ד רועי ברזילי: אני מאמין, אני רוצה להבין את המסגרת. אבל בסדר, אני מאשר את זה. רק זה נכנס מחוץ לסדר היום.

מר ליעד אילני: לא. זה היה על סדר היום, בעקבות טעות של אגף משאבי אנוש זה ירד מסדר היום, הם טענו שהתקן כבר קיים בזמן שהתקן למעשה לא קיים. היה איזה שהוא בלבול עם מחלקת תיאום ובקרה באגף תכנון אסטרטגי, ולכן ביום חמישי זה הוסר ברגע האחרון מסדר היום. לאחר מכן כבר הבנו שהיתה איזו שהיא טעות ולכן זה כביכול מגיע מחוץ לסדר היום. שוב, זה משהו שהוא שכיח בלשכות מנכ"לים נוספות בעיריות אחרות.

אני לא חושב, אני לא רוצה להתחייב בשם המנכ"לית החדשה, אבל אני לא חושב שאותו מנהל מחלקה יעשה שימוש במזכירה משל עצמו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: או מנהלת.

מר ליעד אילני: או מנהלת, כן, במזכירה משל עצמו. יש

בלשכת מנכ"ל מספיק מזכירות והם יתנו את השירותים האדמיניסטרטיביים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רועי, אתה מאשר?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר ליעד אילני: או קיי, מאושר פה אחד? תודה רבה.

החלטה:

אושר פה אחד.

2. קווי בילוי מצירים ראשיים ברמת-גן לים ולמוקדי בילוי בתל-אביב בסופי שבוע.

מציג: עו"ד כרמל שאמה הכהן, ראש העיר

מר ליעד אילני: חשבתי שיהיה הפוך, אבל אנחנו נחכה לסעיף 7, ההצטרפות שלנו לתוכנית עיר ללא אלימות של המשרד לביטחון פנים, נחכה ששומרוני יגיע. אנחנו נפתח את סעיף 2. אני אומר מראש, חברים, אני יודע שזה דיון, אגב, דיון חוזר, אנחנו דנו בו לפני שבוע בדיוק ולכן אני באמת אשמח שכל אחד יתקדם לאיזה שהן הצעות אופרטיביות ולא ידבר עוד פעם לקהל שיש לו בבית, ולכולנו יש קהל בבית.

עו"ד דוד מנחם: היתה ישיבה נוספת על הנושא הזה? מתי דנו על זה?

מר ליעד אילני: ביום ראשון שעבר אתה דנת פה,

עו"ד דוד מנחם: אני יודע שהתחלתי לדבר והפסיקו. היתה עוד ישיבה על זה?

מר ליעד אילני: לא. אז אני אומר, היתה ישיבה, זה כבר היה על סדר היום,

עו"ד דוד מנחם: היה על סדר היום. הנה, רועי אפילו אומר, לא היה אפילו על סדר היום. גם הוא לא דיבר.

מר ליעד אילני: מנחם, השעה 8:40, אני אומר שוב, לכל חבר הנהלה יש 5 דקות, אנחנו מאפשרים לכולם לדבר, אבל כדי שאנחנו נגיע גם לנושא חשוב נוסף שעל סדר היום, שבניגוד לנושא הזה בנושא הבא אנחנו מקבלים כסף מהמדינה, לכן אנחנו רוצים לאשר אותו.

עו"ד דוד מנחם: זה לא רלוונטי. הנושא הזה בעיני יותר חשוב מכל נושא אחר.

מר ליעד אילני: הכול בסדר. 5 דקות לכל חבר הנהלה לדבר. אני חושב שזה ראוי והוגן.

עו"ד דוד מנחם: התבלבלת. זה לא ראוי ולא הוגן כי זה נושא שבת. זה הבסיס של העם היהודי. כל אחד ידבר כמה שהוא רוצה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: דבר כמה שאתה רוצה.

מהנדס שלומי בן ששון: מנחם, תתחיל כבר, די, 'חאלאס'.

עו"ד דוד מנחם: לא, אני אחרי כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: דבר כמה שאתה רוצה, רק תתחשב,

עו"ד דוד מנחם: שלומי, אתה מסבך את ראש העיר, תדע לך. תחשוב. הלא יש גם כאלה שבחרו בכרמל שהם חובשי כיפה או מסורתיים. לא רק בש"ס. אז תירגע. תירגע.

מר ליעד אילני: מנחם, הכול בסדר.

עו"ד דוד מנחם: לא לגזור את מספר המנדטים בהתאם לכמה זה חשוב בציבור.

מר ליעד אילני: מנחם, רק צריכה להיות סופיות לדיון, זה הכול.

עו"ד דוד מנחם: ברור. תהיה סופיות, בעזרת השם, בסוף הקדנציה. כרמל, אחרי שתיבחר לפעם הבאה אז תהיה סופיות לדיון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: איך אני אבחר עכשיו עם הקווים האלה?

עו"ד דוד מנחם: נכון. לכן אמרתי, הדיון הסתיים, לא לצחוק, זה משהו פוליטי מאד בעייתי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נכון.

מר ליעד אילני: או קיי, מנחם, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: רק אמרתי, הדיון יסתיים אחרי שתיבחר בפעם הבאה,

מר ליעד אילני: מנחם, התחלת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בעזרת השם. בעזרת השם.

עו"ד דוד מנחם: אני אחרי כן, עכשיו אני הולך לשתות משהו.

גב' מירה שנן: תקשיב לאנשים, זה לא מכובד.

עו"ד דוד מנחם: שניה, אני רוצה לשתות משהו.

עו"ד רועי ברזילי: מה הבעיה? אני אביא לך. מה אתה רוצה?

עו"ד דוד מנחם: לך, תביא נס קפה.

עו"ד רועי ברזילי: תתחיל רק.

עו"ד דוד מנחם: לא, אני לא מתחיל, תדברו אתם.

עו"ד רועי ברזילי: לא, תתחיל.

מר ליעד אילני: או קיי, אז אני אתחיל. אני אעשה את זה קצר. אני אולי אתן דוגמא איך עושים את זה קצר.

חברים, אני חושב שמדובר פה בצורך הכרחי של אחוז לא מבוטל באוכלוסייה הרמת גנית. יש פה רבים מאיתנו שהתחייבו לנושא הזה בבחירות. יחד עם זאת, היתה לנו פגישה ביום ששי, שאני חושב שהיתה מאד מכובדת ומכבדת, עם גורמים בכירים הקשורים בדת – הרב אריאל, הרב הראשי לשעבר, והרב כץ ממלא מקום הרב הראשי, והרב בן חיים, והרב ציון פלאח, ועוד תושבים שהגיעו, וחבר המועצה טילמן היה, מנחם כמובן. וחשבתי על זה בסוף השבוע, אמרתי את דעתי גם לראש העיר. אני חושב שבעניין הזה אנחנו צריכים, גם אם לא יאהבו כולם את מה שאני עומד לומר, אבל אני חושב שאנחנו צריכים לאכול את הענבים ולא לריב עם השומר. ואני חושב שקווים צריכים להיות, רק צריך לעשות הכול כדי

שמי שיפעיל את זה, בעידוד העירייה, בעידודנו, יכול להיות גורם חיצוני, עמותה כזו או אחרת, יש כל מיני דוגמאות, במסלולים שאנחנו כמובן, אנחנו יכולים לומר מראש, אנחנו נעודד עמותות לבוא ולהפעיל קווים מהסוג הזה, אבל, בתנאי שראש העיר הגדיר – מבלי כניסה לשכונות וכיוצא בזה. ואני רוצה להאמין – זה נהנה וזה לא חסר. הציבור שזקוק לתחבורה ציבורית בסופי שבוע יקבל את זה, והרבנים שדיברו איתנו ביום ששי, שביקשו, היתה להם בקשה אחת – אנחנו מבינים שאנחנו לא יכולים, אנחנו יכולים לומר שאנחנו לא רוצים את זה, בסופו של דבר אנחנו מבינים שיש פה כוחות אחרים, נוספים, תעשה לנו טובה, כבוד ראש העיר, שלא יופיע על האוטובוסים האלה סמל של עיריית רמת גן.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אמרתי מיד שאין בעיה.

<u>מר ליעד אילני:</u> כן. אז אני חושב שב-2 דקות סיימתי. זו ההצעה שלי, לאפשר את זה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אני רק רוצה לחדד את הנקודה הזו, לפני שדוד מנחם, אני אמרתי באופן ברור שהמהלך הזה נועד לתת מענה לצורך מתן שירות לאוכלוסייה רחבה. אין פה שום אלמנט אידיאולוגי. להיפך, אם יש פה אלמנט אידיאולוגי, הוא מושך אותי לא לעשות את זה. אני לא רוצה לא מלחמות דת ושמישהו אפילו יהיה לו חשש שאנחנו עושים משהו נגד הדת או נגד המסורת. אבל, ממול, כשמאזנים בין הדברים, אין ברירה אלא להתקדם, ונעשה, מוכנים ללכת לכל דבר שהוא מייצר, גם אם לא הסכמה אלא הבנה למהלך, הורדת המתחים, הורדת הלהבות. ואמרתי, מוכן להוריד את הלוגו, מוכן למתג את זה הכי רחוק מעיריית רמת גן. וגם מוכן, אמרתי להם, שעמותה תפעיל את זה חיצונית. רק אמרתי שצריך להבין מאד ברור, זה מותנה בשני תנאים: אחד – שבאמת ההוצאה זה מחוץ לעירייה מייצרת הבנה, גם אם לא הסכמה, מייצרת הבנה שבשתיקה. והדבר השני, והוא לא פחות חשוב, שכל עוד זה אצלנו יש לנו שליטה מלאה – על המסלול, על התדירות – ממש שליטה מלאה. אני לא בטוח שאם אנחנו יודעים לייצר את השליטה המלאה הזו, ברגע שזה יוצא, כי העמותות החיצוניות הן עמותות אידיאולוגיות, צריך להבין את זה, הן עמותות שבאות גם מאידיאולוגיה, הן מונעות גם מאידיאולוגיה. אנחנו ממש לא משם. כל עוד זה יהיה, מה שנקרא, תחת ידינו, זה יהיה נקי, זה

יהיה מתחשב, עד שאפשר. כלומר, עד שאומרים לאוטובוס – אל תיסע, או למיניבוס. אבל כן, בכל מקרה לקיץ הקרוב לא נספיק לעשות לא עמותה ולא שום דבר, ולכן זה יהיה בפורמט שאנחנו מדברים עליו. אבל אמרתי, אין בעיה לשנות את הפורמט תוך כדי. ואמרתי גם עוד דבר שהם אמרו, הם אמרו – תשמע, אדוני ראש העיר, יש פה כמה צעקנים, לא במועצה, אלא בציבור, ששולחים לכם אימיילים, ווטס-אפים, והקווים האלה, אין באמת ביקוש כמו שאתם חושבים. אז התחייבתי שגם הימים יוכיחו שאין ביקוש והשימוש יהיה דליל, בוא נגיד פחות מ-50% מהפוטנציאל, אנחנו נחתוך את זה. אין בעיה, לא קרה כלום. אז ניסינו וראינו באמת אולי שהם צודקים. התחושות שלי שיש ביקוש הרבה יותר גדול, ואם זה ייעשה נכון יהיה שימוש רב. אבל אלה הדברים, דוד מנחם, כפי שהיו.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> נכון. אני לא אגיד את דעתי לגבי הנושא של הישיבה, אם זה הועיל לך או לא הועיל לך.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> מה, הישיבה אתמול?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> ביום ששי. כי אז, עכשיו אני אגיד משפט, אז אתה תבין, כי אז אני אכניס לעצמי איזה שהוא, בקרב מולך קצת נקודות מטה. לך זה עשה טוב.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> עשה טוב?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> במובן מסוים. לפחות בהגנה על ה- - כרגע, מה שאתה אמרת כרגע, זה מה שמשווקים בציבור. אבל אני רוצה להגיד ככה, קודם כל אני חושב, אתם יודעים, אתם מכירים אותי, אני לא בדיוק מהרבנים הגדולים, אני רב קטן. יש מריבות שאני יודע לעשות אותם גדול, אבל ישנם דברים שמאז הילדות היו בשבילי באמת, בכל הוורסיות שלי במסלולי חיי, שזה היה בשבילי בד אדום. אני אומר פה, לא שאני מעיד שמיים, אבל זה אמת, לנסוע בשבת לא נסעתי אף פעם. אני שמח.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> גם כשהיית חילוני?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> שמעתם? לנסוע בשבת אף פעם לא נסעתי. עשינו לצערנו דברים כאלה ואחרים, כל אחד בעולמו, זה בסדר, אנחנו לא באים עכשיו פה לעשות איזה שהוא מוסר השכל לאדם שפועל בחייו כפי שהוא רואה את הדברים, אבל לא נסעתי, כי הנסיעה בשבת זה היה נראה, יום שבת זה אחד מהסמלים של העם היהודי. לא אכנס כרגע, תהיה לנו גם ישיבת מועצה, וזה בסדר שאתה גם כן, אני אומר את זה פה, שהבאת את זה להנהלה ושאתה מביא את זה למועצה, ושאין משמעת קואליציונית – אלה דברים מעולים, שמראים באמת שמבחינה אידיאולוגית אתה לא מתכוון לעשות, לא היית רוצה לעשות את הדברים הללו. אבל דווקא בגלל השיקולים שאמרת, ששמעתי קצת בהנהלה הקודמת והיום, כל הנושא הזה של התחבורה הציבורית הוא מיותר. קודם כל, התחבורה הציבורית, הרעש שזה עשה, זה גרם לאיזה שהוא הד עם פרופורציות ותובנות שהן לא נכונות בכלל, זה אני יודע. ואמרתי, לא אכפת לי לספוג אפילו עלבונות וביזיונות, הכול, בשביל לומר את הצד שלך איך שאני רואה אותו מול האחרים שמתעמתים על הראש שלך ועל הראש שלי. על הראש שלי אני לא חושש בכלל, כי במסלול חיי אותי מעניין מה בורא עולם חושב ברגעי האמת – האם אני פועל נכון בשבילו או לא. שהם ימשיכו לחשוב מה שהם רוצים, שיגידו שאני מגן עליך, שיגידו הכול, זה לא מעניין בכלל. ומה שאני אומר זה גם לא בשביל שאנשים אומרים, זה לא מעניין אותי בכלל ולחלוטין, לא מתוך זלזול, אלא אני יודע שהבסיס שנותן לאנשים לדבר, וצריכים לדעת את זה, גם אם יש צדק בדברים של אנשים, זה בגלל שאתה ראש עיר ואני הסגן שלך ולא הרכב של ראש עיר וסגן אחר. זה ידוע, כולם יודעים, מתחילים לקבל את זה בתודעה, אין מה לעשות. ראש העיר זה כרמל שאמה, הסגן שלו זה דוד מנחם, זהו. ככה הוכרע.

אבל כשאני מסתכל על הנתונים שאתם אמרתם, הלא יש היום, קודם כל זה יפה מאד ואני חושב, לא שאני מסכים, עוד פעם, אמרת לי בסוף – אתה מסכים? אני לא מסכים לכלום. אבל, בהגינות אני רוצה לומר, זה שאתה לוקח את זה לחברה חיצונית כמו שעלה בשיחה, זה הציק להם, הם אמרו לך – אבל זה לא רשות, נוע תנוע זו חברה פרטית. או שאם לא יהיו הרבה, אז אתה מבטל וכו', וגם לא להיכנס לשכונות. בסדר. אני הולך על כל הקופה מה שנקרא, ואני אומר דבר כזה, תראו, יש כבר היום חברה שלא ידענו עליה, של נוע תנוע, שהיא כבר מפעילה תחבורה ציבורית לים, לתל אביב. ולצערנו אפילו במסלול בעייתי יותר מאשר הבעיה שלך, שאתה אפילו רוצה לעשות. וגם את זה אמרנו, מבחינת המסלולים. אז מה אומרים? צורך ציבורי לאנשים שאין להם.

אז אני אומר ככה, אם האנשים אין להם, אז אני מחזיק תיק הרווחה, נמצאת פה מנהלת אגף הרווחה, שיפנו לרווחה, בהתאם נראה אם זה באמת זקוק או לא זקוק. זה אחד.

שתיים – יגידו – צעירים, הם לא קשורים לרווחה – אז אין בעיה, אתם רוצים, תנו להם כרטיסים להיות על נוע תנוע שכבר קיימת היום. אפשר, את הפיתרונות של כל מה שאומרים, ואני מכבד את זה שאתה אמרת שהתקשרה אליך מישהי, שלח אותה אלי, אל גילה שיושבת פה כרגע, אנחנו נבדוק. יכול להיות שגם אנשים בוכים ויש להם הרבה כסף. זה כמו שבארנונה אנשים, משפחות, אנחנו רואים, יש כאלה שלא מקבלים הנחה בארנונה, גם עם 8 ילדים, כי הם לא מגיעים לנושא של, יש להם משכורות בצורה כזו שהם לא עומדים בדרישות. אפילו כאשר יש להם קצבת ניידות של 4,000 שקלים, 5,000 שקלים, שגם זה נחשב להכנסה, וזה מוריד אותה מהיכולת שלה, כמו שדפנה מרכוס אומרת, מה לעשות, גם קצבת ניידות נחשבת במסגרת ההכנסה. שם צריך לעזור לאנשים. שם צריך לתת את הכסף. יש לי בארנונה הרבה דברים שאני, בתור מחזיק תיק הארנונה, רואים שבוערים בעצמותי, אומרים לי – זה החוק, החוק. ואני אמרתי – אנחנו צריכים לשבת לראות איך מסדרים את הדברים. בן אדם שמקבל על ניידות 5,000 שקלים ומוסיפים לו את זה ל-4,000 שקלים שהוא מרוויח או 3,000, זה 8,000, ועם שני הילדים שלו, הוא לא יכול לקבל ארנונה? זה משהו, אלה דברים שהמערכת כרשות צריכה להתערב. לא להגיד לחברי'ה צעירים.

אני הייתי רץ בשבת לים, מרמת עמידר, שנים, כן, בשבת. אז אני לא אומר שהם ספורטאים יהיו כמוני. וזה אמת, תבדוק את הדברים האלה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אחרי שראיתי שאתה עושה שכיבות שמיכה באמצע הלילה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, לא, החברי'ה עד שהיו הולכים לרחוב הירדן מרמת עמידר או לכלנית שם לקחת מונית לים, אני הייתי רץ. הרבה פעמים השגתי אותם עד שהגיעו. אבל, עכשיו רוצים לשדרג לאנשים את ההנאה, את הכיף, את העניין. הם רוצים, שיעבדו ביום יום, יהיה להם כסף. אני כבר לא רוצה להגיע לרמות האלה של הדיבור, למרות שזה החינוך האמיתי. למה, אני לא עבדתי כשהייתי ילד? ולא עבדתי כשהייתי נער? למה, מישהו נתן לנו? לא נתנו. תעבוד, יהיה לך – סע. אין לך –

תישאר בבית. זה הכי טוב. יבוא אלי איזה ילד בכיתה י', ולא שאני מזלזל, אבל אם יש לי עכשיו פה נסיעה, יופי, עיריית רמת גן מממנת, באמת, נו, זה סתם, זה סתם. האנשים פה שגוררים את ראש העיר, אתם אומרים, אמרתי משהו ביום ששי, אבל אני אומר את זה עכשיו בכיוון האחר, באמת, הנושא הזה של הפגיעה ברגשות הדת, אתם גרמתם נזק אדיר, אדיר, אני לא סתם אומר, אדיר. אני לא מתרגש ממה שאנשים מדברים, אני יש לי את העניינים שלי. כמו שאחד שלח לי פה איזה משהו, כתב לי כרגע, מרחוב הגלגל – הפוליטיקה גדולה לכם מהשבת. איך הרב ניסן אומר הרבה פעמים? אני לא מתרגש, אני שם את זה מתחת לנעל, כי בורא עולם יודע על מה נלחם. ואותם אנשים, מן הסתם, לא רצו את כרמל ראש עיר, לא רצו שאני אהיה סגן, לא צריך תמיד להתייחס. הדבר הזה באמת, כרמל, אני אומר לך, לא עושה לי כלום, וגם את הביזיונות ששמים עליך ומביאים אלי, אני יודע מולם לעמוד בצורה טובה ולסתום להם את הפה, כולל אתמול בערב, מוצאי שבת.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> מי הפיץ את העלון?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא יודע. לא יודע. זה ברור חבר'ה שלא רוצים אותי או אותך.

<u>מר ליעד אילני:</u> מנחם, אנחנו אמרנו את זה לרבנים ביום ששי, לטובת החברים שלא נמצאים פה. קודם כל, הגרפיקה משום מה, הגרפיקה מוכרת לי מאיזה שהוא מקום, אבל,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אתה יכול לתאר לעצמך, נו, בוא.

<u>מר ליעד אילני:</u> נשים את זה כרגע בצד.

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> אבל העלון זה לא מה שחשוב, מה שחשוב זה הדברים שמנחם אומר,

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, לא, העלון הוא חשוב. זוהר, העלון הוא

חשוב, כי אני אגיד למה, כי אנחנו כבר היינו במדינה הזאת במצב של הסתה נגד מנהיגים, נגד מנהיגי ציבור. וכשרושמים בעלון, אמרתי כל הזמן, אני אומר לאופוזיציה שלנו, הסיפור הכי קלאסי הוא המחלקה הווטרינרית. פה אתם מתווכחים איתנו על עניין עובדתי. אפשר לומר בעד, אפשר לומר נגד, אבל אתם לא מתווכחים איתנו על איזו שהיא שמועה שאתם המצאתם ממוחכם הקודח. ופה לבוא לרשום בעלון, יש פה חברי הנהלה שלא מכירים, בעלון שהופץ לתושבים רבים בעיר, לבוא ולרשום שראש העיר והנהלת העיר מימנו,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> דברים חמורים כתבו.

<u>מר ליעד אילני:</u> דברים חמורים. דברים חמורים. זה הופץ בבתי כנסת. שקרים. זו הסתה. תבואו תדברו על העניין, על מה שבאמת,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אין להם על מה לדבר. ליעד, חבל אפילו, אני אומר לך,

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אני אגיד לך מה זה עושה, כל הדתיים או הרבה פונים אלי, שמחכים למצעד הגאווה בידיעה,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> כן, נכון, ואמרתי להם,

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> רגע, שניה.

<u>מר ליעד אילני:</u> ראש העיר עושה מצעד גאווה ...

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אתה יודע איך זה התחיל? שכבר בלילה תלשו דגלים של דגלי הגאווה, שרפו אותם. ככה זה מתחיל. עכשיו, מה אני עושה? על כל דגל שורידו וישרפו – אני שם 10 דגלים. ככה זה מתחילים. ואז הם יורידו עוד. זה מה שיהיה אבל. אבל אני לא אתן לאף אחד, אני לא אתן לשרוף שום דגל.

עו"ד זוהר ישרים: לא צריך לשרוף ולא צריך לשים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה מה שעשו. לא צריך לשים זה משהו אחד.

עו"ד זוהר ישרים: לא צריך גם לשים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל עזוב, מרגע שהוחלט לשים בצורה מסודרת, אף אחד לא תלה את זה בצורה פיראטית, יש עירייה, העירייה החליטה לשים. אתה יכול לא להסכים, אני יכול לא להסכים, גם אני לא מצא חן בעיני שאתמול הביאו את סמוטריץ', אני אומר לך את האמת, גם אני לא מוצא חן בעיני, אז מה? אבל הגנתי על זה בחירוף נפש. הגנתי על זה, סליחה, הגנתי על זה, גם אני זה בניגוד לתפיסת עולמי ואני חושב שאין לו מקום אחרי מה שהוא אמר כל עוד הוא לא חוזר בו. אבל הוא חבר כנסת בישראל ואני מכבד אותו והוא מייצג ציבור וזו דעתו, כמה שהיא לא קיצונית – אני מכבד. ותקפו אותי, שתו לי את הדם אתמול, אותם אלה ש-

מר ליעד אילני: סמוטריץ'? בושה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אני הגנתי על זה, או קיי?

מר ליעד אילני: בושה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני הגנתי על זה. אז אני אגן אותו דבר גם על הצד השני. אין מה לעשות. ליברליות והגנה על עקרונות, כתבתי להם, זה 360 מעלות, זה לא לצד אחד.

מר ליעד אילני: יש פה אנשים שהפלורליזם הוא רק בצד שלהם. או קיי? חוצפה. מה זה, סמוטריץ' הוא נבחר ציבור לגיטימי, מסכימים עם הדעות שלו, לא מסכימים עם הדעות שלו, הוא נבחר של ציבור. מה זה הדבר הזה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בדיוק. אני אומר לך, אתם רוצים, אמרו הרבנים – למה אין דגלים,

עו"ד זוהר ישרים: ליעד, אתה תוקף את זה שתקפו את סמוטריץ' אני מבין.

מר ליעד אילני: את זה שתקפו את עיריית רמת גן על זה שהביאו את סמוטריץ'.

עו"ד זוהר ישרים: נכון. יפה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור.

מר ליעד אילני: הפלורליזם פה הוא רק בצד של גורמים מסוימים.

עו"ד דוד מנחם: האמת היא שאני לא יודע, מה עם סמוטריץ'? מה הבעיה איתו?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, עשו על זה קמפיין שלם בשבת. אתה לא קורא בשבת.

עו"ד זוהר ישרים: לא, זה היה לפני שבת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אמרו לי דתיים – למה אין דגלים שלנו? קודם כל, אני חושב שלדתיים, אין יותר אוכלוסייה שמקבלת דגלים ואירועים יותר מהאוכלוסייה הדתית, ובצדק. כל בית כנסת זה דגל, זה דגל עם מבנה, כל מבנה זה דגל, אומר – אנחנו יהודים, העיר הזאת היא גם יהודית ולא רק דמוקרטית, ואין לי בעיה. תהיו קצת יצירתיים, כמו החבר'ה של

גאווה, שבועות - תביאו דגלים עם ספרי תורה, נכבד את התורה. אין שום בעיה.

עו"ד זוהר ישרים: ראש העיר, לפני שמנחם מסיים את הדברים ואני גם,

עו"ד דוד מנחם: ימשיך את הדברים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אביעד, דרך אגב, זה רעיון טוב, תפיקו דגלול של שמחת טובה עם ספרי תורה, נעשה גם דגלול ב - -

עו"ד זוהר ישרים: צריך להבין שהאוכלוסייה הדתית התרגלה כל השנים לעשות את יום ירושלים כאן בכיכר אורדע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תעשו. אני אמרתי לכם איפה לעשות?

עו"ד דוד מנחם: סליחה, סליחה, זה לא נכון.

עו"ד זוהר ישרים: שניה, מנחם, שניה, תן לי לסיים. במקום לעשות פה את יום ירושלים, דגלי ישראל בשמחה, שבאים גם דתיים לצד חילוניים ושמחים, שמו להם מול העיניים את דגלי הגאווה. עם כל הכבוד, אנחנו מכבדים את הקהילה,

מהנדס שלומי בן ששון: מה הבעיה בלכבד אנשים אחרים?

עו"ד רועי ברזילי: מי קבע שיום ירושלים הוא יום דתי?

עו"ד זוהר ישרים: ברגע שזה בא במקום יום ירושלים, אז יש בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: מי קבע שיום ירושלים הוא יום דתי?

עו"ד זוהר ישרים: עובדה. עובדה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תעשה באורדע, מה הבעיה?

מר איצ'ה שחם: יום ירושלים ... לציבור הדתי בלבד. מי ששחרר את ירושלים זה חטיבת הצנחנים בראשות מוטה גור.

מר ליעד אילני: נכון. מאיפה זה הגיע?

מר איצ'ה שחם: זה שאתם הפכתם את זה ליום שלכם, זו בושה. יום ירושלים הוא יום חשוב למדינה.

(מדברים ביחד)

עו"ד כרמל שאמה הכהן: איצ'ה צודק. איצ'ה צודק.

עו"ד דוד מנחם: איצ'ה, אני מקבל את מה שאתה אומר. יתרה מכך, איצ'ה, מה שאיצ'ה אומר אני מקבל, ועוד אתמול,

עו"ד רועי ברזילי: אתם רוצים לעשות יום ירושלים דתי? תעשו את זה במחשכים.

עו"ד זוהר ישרים: אבל הוא לא היה דתי מעולם.

עו"ד רועי ברזילי: אתם הפכתם אותו לדתי.

מהנדס שלומי בן ששון: הפכתם אותו לדתי. עכשיו הפכתם אותו לדתי.

עו"ד רועי ברזילי: ב-3 השנים האחרונות ... זה היה אירוע דתי, כלייזמרים.

עו"ד דוד מנחם: זוהר, שים לב איך פעם שניה אתה קוטע, כלומר, מה הכוונה?

עו"ד זוהר ישרים: אני בקושי מדבר. אני האחרון שקוטע. בינתיים אחרים קטעו אותך.

עו"ד דוד מנחם: לא הבנת, אבל הסיטו. פוליטית כרגע קטעת את ה'שוונג' שלי בגלל חצי משפט,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה תרגיל של רועי.

עו"ד דוד מנחם: חצי משפט, נכנסת למלכודת וממשיכים, למרות שאתה איתי בסיעה, שים לב, באמצע הרצף גררו אותך לפה ופתאום לגאווה ויום ירושלים, ושבת זה נקטע.

עו"ד זוהר ישרים: לא גוררים אותי לשום מקום. תאמין לי, אי אפשר לגרור אותי.

עו"ד דוד מנחם: ראית, נגררת.

עו"ד זוהר ישרים: אי אפשר לגרור אותי.

מהנדס שלומי בן ששון: הוא אמר את מה שהוא חושב.

עו"ד דוד מנחם: אז ביודעין נכנסת, הבנתי, הבנתי, עוד יותר גרוע.

מהנדס שלומי בן ששון: הוא אמר בדיוק את מה שהוא חושב.

עו"ד דוד מנחם: זו הבעיה. לא אומרים בפוליטיקה דברים שחושבים, אחרי שמדברים אז אפשר לדון.

עו"ד זוהר ישרים: אתה רואה, זה הכול עניין של אידיאולוגיה.

עו"ד דוד מנחם: רבותי, אני רוצה להמשיך בקו שאני אמרתי. חברי'ה צעירים, שיילכו לעבוד, לממן לעצמם נסיעות לים. לא רוצים לעבוד, רוצים להיות,

מר איצ'ה שחם: הם לא רוצים לעבוד לממן בני ישיבות.

עו"ד דוד מנחם: לים. לים. לים.

דובר: כל הכבוד לאיצ'ה.

עו"ד דוד מנחם: לים. לים. לעבוד, אני, כשאני הייתי עובד, לא חשבתי על ישיבות כשעבדתי בתור נער. אמרתי, אני צריך משהו, אמרו לי בבית – לך תעבוד. ועוד הייתי נחשב למפונק של הבית, איצ'ה. מה קרה? אתם עושים מהילדים פרזיטים. זה כמו שבצבא היום יש פלאפונים.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו עושים מהילדים פרזיטים.

עו"ד דוד מנחם: כל אחד עם פלאפון.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו עושים מהילדים פרזיטים.

מר איצ'ה שחם: אין נכד אחד שלי שלא שירת ביחידה מובחרת, אחרי שאני הייתי בחטיבת הצנחנים משחרר ירושלים. איך אתה בכלל מדבר אלי?

עו"ד דוד מנחם: איצ'ה, אתה שמעת מה אני מדבר?

מר איצ'ה שחם: לא.

עו"ד דוד מנחם: בזמנך היה פלאפון? אמרת שלא שמעת, זה תמיד, אני מדבר, בסוף אתה עונה על משהו אחר לגמרי.

מר איצ'ה שחם: קשה לי להבין אותך.

עו"ד דוד מנחם: תתחיל להקשיב למה שמדברים.

מר איצ'ה שחם: אתה מדבר הרבה ואני לא שומע.

עו"ד דוד מנחם: כי אתה לא רוצה לשמוע. אתה בריכוז ואתה יודע שאני נותן לך כבוד, כמבוגר ממני לפחות ביומיים, אבל אמרתי לך הרבה פעמים לבד – תקשיב. לא חייבים תמיד רק להשמיע בקול. הבנת?

מהנדס שלומי בן ששון: מנחם, אתה מדבר הרבה ואתה מטשטש את הדברים שלך. לא מבינים מה אתה רוצה להגיד.

עו"ד דוד מנחם: כי יש לך בעיה. אתה מהנדס, אבל יש לך בעיה לקלוט דברים בעומק. יש הרבה אקדמאים ש ...

מהנדס שלומי בן ששון: אתה מטשטש את מה שאתה אומר.

עו"ד דוד מנחם: אם אתה מטושטש ממה שאני מדבר, סימן שאתה איש אקדמיה שצריך ללמוד נושאים נוספים שיתנו לך עומק להבין בלי לטשטש. אני ממשיך לדברים האלה.

הצעירים – שיילכו לעבוד. רוצים לתת להם באמת צ'ופר? אין להם כסף בלי עבודה? תן להם כרטיסים ל-נוע תנוע. יש חברה כבר חיצונית, תנו להם. תנו להם כרטיסים. למה שאנחנו נעשה, לתת להם כסף? אתה יודע מה, בז'בוטינסקי מי שיעלו, אל תתפלאו שלא יהיו סודנים, סודנים וכל העובדים הזרים והכול, הם ימלאו את האוטובוסים של עיריית רמת גן שרוצה לדאוג לחבר'ה הצעירים. הרי נוע תנוע אמרו, אמר את זה אלי מוסרי, אבל אתה אמרת אחרי כן ראש העיר אחרת ממנו, לגבי התחבורה הציבורית בשבת, כמה יש? הוא אמר – כמעט ואין כלום. יתרה מכך, אמרו לי שאחד שהיה רשום ברשימה שלי לסיעה, התפטר. עוד לא קראתי את המייל שהוא כתב לי למה הוא מתפטר והתברר,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מספר 3? אתה מספר 3.

עו"ד דוד מנחם: הוא היה 4. והתברר, אני אומר את זה פה, אני עוד לא קראתי אפילו מה הוא כתב לי, הוא עצמו אמר לי, כשדיברתי איתו על חברת נוע תנוע, הוא עצמו אמר לי שהוא רואה אותם בשבתות, הוא רואה את הנהג ויש לידו מישהי, ואין, אוטובוס ריק. ככה הוא אומר לי.

מר ליעד אילני: למה הוא התפטר אבל?

עו"ד דוד מנחם: לא יודע. אני אקרא.

מר ליעד אילני: למה הוא התפטר?

עו"ד דוד מנחם: כי פתאום אמרו על תחבורה ציבורית בשבת,

והוא אומר שיש רק את אשתו של הנהג.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מתי העצרת?

עו"ד זוהר ישרים: מטפלים בזה עכשיו. לפי דעתי, שבוע הבא, יום שלישי או שני.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה, באמצע השבוע?

עו"ד דוד מנחם: לא יודע. יכול להיות. לא יודע.

עו"ד רועי ברזילי: איזה עצרת?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: עצרת תפילה, מחאה.

עו"ד זוהר ישרים: לא מחאה. תפילה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אישרתי.

עו"ד זוהר ישרים: כן, ברור, למה לא?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בלי פולסות רק.

עו"ד זוהר ישרים: לא, לא, רק תפילות.

עו"ד דוד מנחם: תפילות, תפילות, אני לא יודע אפילו, אותי לא משתפים כי אני כבר נחשב,

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה יילך לשם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אבוא, אני אבוא גם להתפלל.

עו"ד זוהר ישרים: למה לא? אתה מוזמן. אפילו רועי מוזמן.

עו"ד דוד מנחם: שלומי, אנחנו נאמר לפני הבחירות שאתה פעלת חזק בשביל תחבורה ציבורית בשבת, אבל בסופו של דבר הפנטזיה או הרצון שלך לא יצאה אל הפועל בגלל סיבות כאלה ואחרות, אבל לא צריך לגרור את ראש העיר לדברים שהם לא בקונצנזוס. הרבה בחרו בכרמל שהם לא רוצים את השבת, בחרו ברועי ברזילי והיום הם 'מקטרים' עליו אפילו ברמת עמידר, לא היה אכפת להם על צווי הריסה או דברים שכאלה. אבל על שבת, שהמספר 2 שלו הוציא בפוסט – הנה, הצלחנו לעודד את ראש העיר, ראש העיר הוציא מה שחשבנו. אתה יודע מה אתם עשיתם?

מהנדס שלומי בן ששון: אנחנו אף פעם לא בסדר. אף פעם אנחנו ולא בסדר.

עו"ד דוד מנחם: אתה יודע מה, רועי, רועי יודע שבעמידר היו לו מצביעים, עם כל מה שהוא עשה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה אביהוא הילווה לו. זו חברות טובה.

עו"ד דוד מנחם: יכול להיות. יכול להיות. בפועל הדבר הזה, אמרו – עד כאן.

מר ליעד אילני: או קיי, חברים, מנחם, אתה רץ 18 דקות,

עו"ד דוד מנחם: שניה, שניה, דיברו על יום ירושלים, יום זה, יום זה.

מר ליעד אילני: 3 דקות ירדו.

עו"ד דוד מנחם: חבר'ה, אני אומר דבר כזה, לא חייבים להרשים במקום שגם גורמים רק נזק ופוגע. אנחנו עשרות שנים היינו בלי הדברים, יש כבר את חברת נוע תנוע, אם יש אנשים מסכנים – תשלחו אותם אלי בתור מחזיק תיק הרווחה, "נצ'פר" אותם, או בארנונה, או ניתן להם כרטיסים. שיבואו אליכם לעירייה, למזכירות, יגידו –אנחנו רוצים כרטיסים לנסוע בשבת. תנו להם בהתחלה כרטיסים ל-נוע תנוע. בוא נראה כמה יש, אם יש. זו האמיתיות. אבל ראש העיר אומר – מבחינה אידיאולוגית אני לא רוצה את זה, רק מבחינה חברתית, אבל אתם למעשה, שלומי, עושים את זה מבחינה אידיאולוגית, באופן שאני אומר לך, פוגע באופן אנוש. גם בך, ליעד, הרבה חבר'ה שגם בחרו בך, גם העוזרים של הרב ציון פלאח, אני אומר לך, זה לא שאמרו – 2 מנדטים בש"ס, זהו. הרבה ציבור מסורתי שבחר גם בכם. אתם יודעים, בבחירות, אני עכשיו לא מסתכל ברכה של הרב הזה, הרב ניסן, לא יודע. במישור האנושי, אתם יודעים, המטוטלת היא לפה ולפה. קבוצה אחת שעוברת מפה לשם – מוכרע ראש עיר, אם מסתכלים במישור הפרטי השכלי כמו שאתם. הלא אתם לא מאמינים בברכות. אתם לא מאמינים בגזירה של צדיק או רב. אז במישור הפרטי שלכם, מעבר מקצה אחד לקצה השני ומוכרעות בחירות. ופה, כל הסיעות, היו שם הרבה מסורתיים, הרבה קהל גם שהוא לא דתי, אבל הוא לא רוצה תחבורה ציבורית בשבת. זה משהו שנשמע לא טוב.

לכן, מה שאני מבקש מכל השיחה הזו קודם כל, שקודם כל שלא תהיה פה הצבעה היום.

מהנדס שלומי בן ששון: עוד פעם לדחות?

עו"ד דוד מנחם: לא. להעביר את זה ישר למועצה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, הוא לא אומר לדחות, הוא אומר,

עו"ד דוד מנחם: להעביר את זה למועצה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש לו תיאוריה שאומרת שאם נעשה הצבעה חשאית יהיה רוב נגד.

עו"ד דוד מנחם: כן. בוא נראה. סליחה, בוא נבדוק.

מהנדס שלומי בן ששון: איפה יש הצבעה חשאית?

עו"ד זוהר ישרים: בוא תעשה הצבעה חשאית.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נעשה הצבעה גלויה האם לעשות הצבעה חשאית.

עו"ד דוד מנחם: אתה יודע מה, זה גם הולך עוד משהו.

עו"ד זוהר ישרים: תעשה הצבעה חשאית ואני מאמין שהרוב יהיה איתנו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ואם בהצבעה החשאית יהיה רוב בעד, אתם תגבו את ההחלטה?

עו"ד זוהר ישרים: אין מה לעשות. לגבות חילול שבת,

עו"ד דוד מנחם: אנחנו לא יכולים לגבות. אבל אנחנו משווקים את הדברים כמו שהם, ואני לא רוצה לדבר כרגע פה שלא,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה לא חושד בכשרים.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, אני אסביר לך, פשוט עושים את

המאמץ המקסימאלי, אבל צריך להיות מקסימאלי, לא בשביל לצאת ידי חובה. זה ככה אני מרגיש.

מר ליעד אילני: תודה רבה. מנחם, אנחנו,

עו"ד דוד מנחם: לכן אני מבקש רק את הדיון, שלא תהיה פה הצבעה כרגע.

מר ליעד אילני: או קיי, תודה. איצ'ה, בבקשה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל צריך גם להזכיר, זה התחיל הרי מ-24 אוטובוסים. ירדנו כבר לרבע מזה. עשיתם מהלך. בפעם הראשונה שישבתי איתך זה היה 24.

עו"ד דוד מנחם: העצימו אבל את העניינים של התחבורה הציבורית בשבת, ראש העיר. זו בעיה קשה, גם טאקטית. אני אומר את זה עכשיו פתוח ביזנס של פוליטיקה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה עשו?

עו"ד דוד מנחם: העצימו את זה, העצימו, כולם, כל המפלגות, אומרים איך עשו את הדבר הזה.

מר ליעד אילני: מנחם, מגיע שומרוני פה עם מזוודה של 400,000 שקל.

עו"ד דוד מנחם: מה אכפת לי משומרוני שהגיע לפה? הוא יכול היה לבוא לפני כן, היה מדבר לפני כן. הוא בא עכשיו, הוא עצמו,

מר ליעד אילני: הוא הגיע מתי שהזמינו אותו.

עו"ד דוד מנחם: בסדר, אז אין בעיה, אז מה אתם רוצים ממנו?

מר ליעד אילני: או קיי, איצ'ה, בבקשה.

מר איצ'ה שחם: מדובר בפרויקט מציל חיים. אנשים שמשרתים בצבא, באים לחופשה, רוצים ללכת לבלות. כל משפחה יש לה 2 מכוניות, אני רואה לפי הנכדים שלי. ההורים עושים חשבון אם יתנו להם לנסוע ברכב הפרטי או אם תהיה תחבורה ציבורית. יש כל מיני סוגי תחבורה. אתה צריך להבין שהצלת חיים היא מצווה חשובה מאד בתורה.

עו"ד דוד מנחם: ולתת לחייל שבא בחופש ללכת לים זה הצלת חיים. הבנתי.

מהנדס שלומי בן ששון: מנחם, תן גם לאנשים אחרים לדבר.

עו"ד דוד מנחם: אני גם הייתי חייל וגם הצלתי את החיים שלי בלי התחבורה הציבורית.

מהנדס שלומי בן ששון: מנחם, תרבות דיבור, תן לאנשים אחרים גם.

עו"ד דוד מנחם: הוא פנה אלי, שלומי.

מהנדס שלומי בן ששון: אבל תן לו לדבר.

עו"ד דוד מנחם: הוא פנה אלי אבל.

מהנדס שלומי בן ששון: תן לו לדבר.

עו"ד דוד מנחם: הוא שאל, הסביר לי משהו, אז עניתי לו. אתה עכשיו מפריע לו בהערות שלך. ההצעה שלכם לא תעלה. אתם לא תגררו את ראש העיר למקום שלא צריך להגיע אליו בכלל. אתם סיבכתם אותו.

עו"ד רועי ברזילי: מנחם, תפסיק לחמם. תפסיק לחמם.

עו"ד דוד מנחם: לא, זו המציאות אבל.

עו"ד רועי ברזילי: תפסיק לחמם.

(צועקים ביחד)

מר ליעד אילני: איצ'ה, תמשיך בבקשה.

מר איצ'ה שחם: פיקוח נפש דוחה שבת. לא ציטוט שלי, של חז"ל. תבדוק את זה. מהיכרותי עם הענף.

עכשיו תראו, רבותי, מנחם מציע להנפיק תעודת מסכן לתושבי רמת גן שמעוניינים בתעודה הזאת. אנחנו לא חיים בחברה שמטילים על אנשים מעמד של מסכנים ומעמד,

עו"ד דוד מנחם: כרטיס. למה אתה אומר מסכן? למה אתה מסלף את הדברים שלי, איצ'ה? לא הקשבת? חלמת? הלא הדברים האלה שדיברתי, אמרתי תעודת מסכן? תן לו כרטיס בעירייה, במזכירות, שייסע לים.

מר איצ'ה שחם: אתה יוצר מעמד של מסכנים, ואין מסכנים. יש אנשים עם צרכים כאלה ואחרים. אנשים אפילו במעמד בינוני, שיש להם 2 מכוניות, לא רוצים שהילדים ינהגו בכלי הרכב או באופנועים שלהם לצאת לבילוי. כשהיינו צעירים לא היה לנו בילוי של לשתות. היו בילויים אחרים.

עו"ד דוד מנחם: המסכנים זה אלה שאין להם רכבים, לא להם ולא להורים.

מר איצ'ה שחם: אם אתה לא תתן לי לדבר, אני נשבע לך, מנחם, תקשיב טוב טוב, אני אפריע לך באופן רצוף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: דבר, איצ'ה, זה בסדר.

מר איצ'ה שחם: דיברו פה על יום ירושלים. אני הייתי באירוע ביום ירושלים בתיאטרון רמת גן, נדמה לי שרועי ברזילי גם היה שם, הרב אומר – הפרדה – פה נשים, פה גברים. מי כבש את ירושלים? הרב גורן שתקע בשופר וכבשו את ירושלים. חשבתי שאני משתגע. אני ראיתי את כל הבחורים שנהרגו שם ונפצעו והנכים שנשארו על כיבוש ירושלים, אז איך תפיסה לאט לאט נהיים שקרים, מאה פעמים אומרים שקר, במאה ואחד זה נהיה אמת. איך אתם יכולים ביום ירושלים לעשות הפרדה בין נשים וגברים ולהגיד שהרב גורן תקע בשופר וכבש את ירושלים?

עכשיו לעניין הזה, הבילוי היום של צעירים זה ללכת לפאבים, מסעדות, דברים כאלה, מועדונים, וזה קשור עם אלכוהול. והנושא הזה של קווי שירות מצילי חיים, זה דבר חשוב מאד. תבינו, זה עומד על הפרק, זה או זה. אמרתי לך גם מה שכתוב – פיקוח נפש דוחה שבת. אז קח את זה בחשבון.

משפט אחרון – אני גם מבקש שיהיו קווי תרבות ברמת גן, קווים שייסעו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה כולל את זה, זה כולל את זה.

מר איצ'ה שחם: כולל את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור.

מר איצ'ה שחם: זה חשיבות רבה דווקא לאנשים המבוגרים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור.

מר איצ'ה שחם: אנחנו כיום, אני מנסה ללכת לתיאטרון רמת גן, יש לי רכב, אין חניה. אני בא לשם עם מונית, בחזרה אין מוניות. ואני קשור עם 3 חברות, כאלה אתה יודע שמזמינים,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אפליקציות.

מר איצ'ה שחם: אפליקציות, אין. בשעות מסוימות אין. אתה צריך, עם כל הכבוד, ללכת ברגל מתיאטרון רמת גן,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אחד הקווים פה עוצר בבן גוריון חיבת ציון. 30-40 מטר מהתיאטרון.

מר איצ'ה שחם: זה 100 מטר אפילו, שטויות. מה שאני רוצה לומר, שהנושא הזה של תרבות, אתה נותן תרבות אמיתי. אתה אומר – מועדונים, שתיה, זה לא תרבות, אז יש תרבות. יש תיאטרון רמת גן, יש ראסל, יש יהלום ויש גם הקניון, תרבות של אנשים להסתובב בקניון או לראות סרט שם. אז אתה גם, בוא תאפשר לאנשים האלה, שיש להם כלי רכב, אבל אין חניה.

אז מה שאני מבקש, אני לא נגד חילול שבת, עקרונית אני אומר כך, יש אנשים מסורתיים כמוני שהולך ביום כיפור, בראש השנה, בפסח, ביום הזיכרון להורים לבית הכנסת להגיד קדיש. אז אני שומר מסורת, אבל זה לא אומר שאני צריך לגרום לכך שאנשים יסכנו את החיים שלהם בגלל שפעם אמרו שבשבת אסור להדליק אש. נכון. מי מדליק מדורות בשבת? אנחנו נוסעים ברכב. חשמל, כשאתה משתמש בחשמל, גם הוא מיוצר בשבת, אז אתה יושב בחושך? לא.

אז מה שאני מבקש, שנראה את התמונה הכוללת של כל הציבורים – גם מבוגרים, גם צעירים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: העירייה מסיעה רכבת בספארי. העירייה מסיעה רכבת בפארק הלאומי. העירייה מפעילה עשרות אוטובוסים של קבוצות כדורגל ואגודות ספורט אחרות, מממנת אותם באופן ישיר כל שבת. העירייה מבצעת פעילויות פנאי בבורסה ובמקומות אחרים, בהרבה מקומות, ובתיאטרון רמת גן כמו שהצגת. אבל חילול השבת, אנחנו לא דתיים, הוא מידתי, מה שדתי לעולם לא יקבל, אין אצלו דבר כזה חילול שבת מידתי. אבל כל עוד אנחנו עושים כל מאמץ להתחשב, להכיל, להיות מה שנקרא במידה המעטה ביותר כדי לא לפגוע בצד השני, זה המקסימום שאפשר לדעתי לצפות מצד מסוים, וזה צריך לחול גם על הצד השני. גם אם צריכים להבין את האחרים, להכיל וכמה שפחות. לחדד – לא מוביל לשום מקום אחר טוב.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל רק למה הפיתרונות שלי, ראש העיר יגיד למה הם לא טובים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: איזה פיתרון?

עו"ד דוד מנחם: תביא לי כרטיסים, אם יש חבר'ה צעירים שרוצים, שיבואו לעירייה, לא צריך להיות מסכן,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כרטיס למה?

עו"ד דוד מנחם: שייסע ב-נוע תנוע.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה אחד הדברים שאמרנו. מה אמרנו?

עו"ד דוד מנחם: זהו, אז להגיד את הדבר הזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אמרנו. בסדר. אבל אמרנו את זה.

עו"ד דוד מנחם: אם איצ'ה מדבר שאנשים מסכנים זה אנשים שיש להם שני רכבים בבית והוא פוחד שהילד שלו ייקח את הרכב ויחזור שיכור, ואז זה מציל חיים, אז באמת הם לא מסכנים. זה עשירים. אתה לא יודע מה זה מסכנים בכלל אמיתיים. ואתה נותן להם לנסוע באוטובוס, משפחות שיש להם שני רכבים, זה אבסורד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אמרתי לך, דוד מנחם, אתה צריך להבין,

עו"ד דוד מנחם: או אין להם חניה, אז אולי זה מציל חיים שהוא לא יקבל התקף לב עד שהוא ימצא את החניה. יכול להיות שלזה הוא התכוון. יצאתם מפרופורציות.

מר ליעד אילני: מנחם, טוב, זוהר, בבקשה.

עו"ד זוהר ישרים: צר לי שדווקא בעיר שלנו, שבסך הכול נעשים בה דברים טובים, ראש העיר, אתה מקדם דברים טובים, אתה יחד עם ליעד, יחד עם מנחם, עם רועי,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יחד אתכם.

עו"ד זוהר ישרים: צר לי שדווקא בדברים שקשורים לדת יש פה באופן שיטתי אלמנטים ושינויים מרחיקי לכת,

מר איצ'ה שחם: אני מרשה לעצמי לצאת, כי אני יכול להגיד לך את ההיסטוריה שרמת גן השקיעה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אנחנו נשמח לשמוע.

מר איצ'ה שחם: גם במועצה הדתית פי 2 מאשר רגיל, וגם בבתי הכנסת שיפוצים, שיפוצים, שיפוצים,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא צודק.

מר איצ'ה שחם: יש עשרות בתי כנסת סגורים שממשיכים להחזיק אותם שיפוצים.

עו"ד זוהר ישרים: יש פה פגיעה באופן שיטתי,

מר איצ'ה שחם: אני אצא. אני אתן לך לדבר.

עו"ד זוהר ישרים: אם תרצה – תחזור. אנחנו נשמח. לא הבנתי את זה, אבל אני מכבד אותו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: דיברת על היסטוריה, הוא הכי מכיר את ההיסטוריה של העיר.

עו"ד זוהר ישרים: יש פה פגיעה באופן שיטתי באלמנטים ושינויים מרחיקי לכת אשר יש בהם כדי לפגוע בעיקרון הסטטוס-קוו שקיים בעיר בצורה מובהקת. ישנן מספר סיבות לכך שאסור לנו לאפשר נסיעת אוטובוסים בעירנו. קודם כל, אני מדבר על הפגיעה בצביון היהודי. השבת היא בקונצנזוס הלאומי ועניינה נוגע במרקם החברתי בישראל. השבת שייכת לכולם – לדתיים, חילוניים, מסורתיים כאחד. לא סתם המדינה קבעה שיום השבת ייחשב כיום מנוחה ומכאן אנחנו צריכים ללמוד, מתוך זה שהמדינה קבעה שהשבת תיחשב כיום מנוחה, צריך ללמוד שהשבת היא חלק בלתי נפרד מהצביון היהודי בישראל. אנחנו לא מתכוונים לבוא ולומר למי לנסוע בשבת ומי לא לנסוע בשבת, כל אחד שיעשה ב-4 אמותיו איך שהוא מבין, איך שהוא רגיל להתנהל. אבל אנחנו כרשות מקומית לא צריכים לקחת חלק פעיל בזה, לא צריכים להוביל את זה, אסור לנו להיות חלק מהעניין הזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רגע, זוהר, מה שאתה אומר, אנחנו צריכים

להפסיק באותה מידה את התקצוב של האוטובוסים של הכוח רמת גן והפועל רמת גן.

עו"ד זוהר ישרים: לא, הכוח רמת גן אתה לא מפעיל אותם, אתה אולי מתקצב אותם, זה שונה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל זה מתחבר למה שאמר חברך.

עו"ד זוהר ישרים: וחוץ מזה, זה סטטוס קוו שקיים כבר שנים. אתה מתקצב את הכוח רמת גן, את הפועל רמת גן במסגרת הסעות, אתה מעביר את התקציב ישירות לאגודה והאגודה מזמינה את האוטובוסים. העירייה לא לוקחת חלק פעיל בזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: סטטוס קוו נולד ב-48, נכון? בקום המדינה החליטו על הסטטוס קוו, בן גוריון.

עו"ד זוהר ישרים: ראש העיר, העירייה לא לוקחת,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הכוח רמת גן והפועל רמת גן לדעתי התחילו לקבל תקציב מעיריית רמת גן לאוטובוסים קצת אחרי זה. אותו דבר הרכבות בספארי ובפארק נולדו קצת אחרי זה. הרבה דברים הם לא, מה זה סטטוס קוו, אתה יודע מתי זה סטטוס קוו? אם הייתי עכשיו פותח את רחוב השר משה, אמרתי לך, יש שם מחסום – זה לא נכון, אין צורך לסגור את הרחוב הזה, זה נוגד כל תפיסת עולם שלי למה צריך לסגור רחוב ולמנוע מאחרים – אבל זה המצב. לבוא להסיר שם את המחסום, זה שינוי ממש, כי לא עובר שם שום כלי רכב ואני משנה את המצב. אם, ואמרתי בישיבת מועצה, בציר בן גוריון עוברים להערכתי 3,000 עד 4,000 כלי רכב בשבת, אז אם יעברו 4,020 זה שינוי האופי היהודי?

עו"ד זוהר ישרים: זה לא העניין. ראש העיר, יש פה ציבור דתי שתמך בכרמל, תמך בליעד,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם חילוני תמך בי.

עו"ד זוהר ישרים: תמך בך, תמך בליעד, וגם חילוני, נכון. אבל מעולם, 98 שנה שהעיר קיימת, העירייה לא הפעילה תחבורה ציבורית. העירייה כעירייה, אסור לה לקחת חלק בעניין הזה. זה לא נכון שהיא תיקח חלק בעניין הזה. זו פגיעה בצביון היהודי, על זה מדובר. זו פגיעה בצביון היהודי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל הרי אדם, אם לא ייכנס לספרי העירייה, לא יידע באמת מי מפעיל, נכון? אתה לא רואה.

עו"ד זוהר ישרים: איך אפשר לא לדעת שזה מפורסם בריש גלי בכל מקום? חוץ מזה, אנחנו לא עובדים על האנשים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, ברור שלא עובדים. זה מה שאני טוען, שהטיעון הזה הוא לעבוד על אנשים. כי הצביון הדתי של העיר נולד מזה, ואמרתי,

עו"ד זוהר ישרים: הצביון היהודי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הצביון היהודי/דתי.

עו"ד זוהר ישרים: לא, לא דתי, יהודי, אני מדבר עכשיו על יהודי, צביון יהודי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל בוא, יש יהודי גם לכיוונים חילוניים.

עו"ד זוהר ישרים: אין שום בעיה.

עו"ד דוד מנחם: יש חילונים שלא רוצים את זה בכלל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: עזוב, הצביון יהודי דתי, המימד המסורתי, או קיי? הוא נמדד בזה שהעירייה שובתת בשבת, הוא נמדד בזה שהחנויות, המסחר, התריסים סגורים. אין מה לעשות, אתה מסתובב בעיר, אתה תרגיש שהיום שונה. אני אקח כל בן אדם נורמאלי שפוי, אני אביא אותו ביום שבת, אסגור לו את העיניים, אנתק אותו מהזמן לפני כן, אני אגיד לו – תגיד לי, איזה יום היום, חול או שבת? הוא יגיד שבת. אין על זה ויכוח. אם לשיירה שעומדת בפקק בבן גוריון בשבת יעמוד עוד מיניבוס ואוטובוס, אף אחד לא ישתנה עם זה כלום, בטח לא בתדירות שאנחנו מדברים. הצביון לא ישתנה. אתם מדברים על משהו אחר. אתם באים מנקודה אחת שמבחינתכם זה אפס או מאה. אצלכם כל תזוזה של עלה בשבת, מבחינתכם זה ייהרג ובל יעבור. זו הבעיה. בניגוד לנו, שאנחנו גמישים, אנחנו זזים לפה, זזים לפה, אתם אפס. אני מבין אתכם, גם אמרתי לרבנים - אין לכם שום tolerance לזוז, כי זה מדאורייתא, אף אחד לא יכול לשנות את זה, שום רב לא יכול לשנות את זה. עזוב, יש דברים הרי הזויים בסיפור הזה, ולא בהקשר שלנו, בסיפורים אחרים של השבת, שאי אפשר לזוז מילימטר כי זו התורה והתורה היא קדושה ואני מבין את זה. והמקסימום שאפשר להביא, אני יודע שהמקסימום שאנחנו יכולים להגיע זה שיכאב פחות, כי זה יכאב בכל מקרה. אני פוגש, אנשים מדברים איתי בכאב רב. אבל ככה הם חונכו, זו תפיסת עולמם, מה שאני לא אעשה, אעשה קסמים – לא אשנה זאת.

אני אומר שאנחנו צריכים, המשימה שלנו כמוח שאני רואה אותה, כמה שתשקיעו אני לא בוחר לכם את האסטרטגיה, בלבטל את זה או בלבלום את זה לגמרי, זו אנרגיה אולי שטובה לציבור ולמצפון שלכם. תכלס, מה שזה ישנה בשטח, התוצאה תהיה כנראה אפס. תכוונו לא מעט אנרגיות לעצב את השינוי הזה שהוא יהיה כמה שפחות פוגעני. הוא יהיה בטוח פוגעני, לא בגלל שמישהו רוצה לפגוע, לא בגלל שאובייקטיבית הוא פוגע, בגלל שסובייקטיבית הוא פוגע. אבל זה גם חשוב לנו, גם התחושות הסובייקטיביות הן חשובות לכולנו, כולל לרועי ברזילי וכולל לשלומי. אנחנו לא רוצים לפגוע באנשים. אמרתי, אידיאולוגית אישית אני מרגיש רע עם זה. ציבורית ולעיר זה הכי נכון לעשות, כל עוד זה במידה. אם הייתי עכשיו מוציא אוטובוסים, חצוצרות, והנה הדתיים הפסידו, והנה הרבנים לא יכולים לנו, והנה העיר הופכת להיות חילונית – עזוב את הכותרת של המקומון, אני בחיים לא אמרתי את המשפט הזה – רמת גן היא עיר

חילונית. לא תוכל למצוא ציטוט שלי כזה משנולדתי ועד היום, ואני לא אגיד את זה בחיים. אני גם לא רוצה עיר חילונית. אני מוטרד מאד מההגירה השלילית של דתיים מהעיר רמת גן ואני אעשה הכול כדי לעצור אותה. רמת גן היא גם ורק בזכות זה שיש גם דתיים בתוכה – מסורתיים וחרדים וכיפות סרוגות, ואני אשמור עליהם פה. לא סתם אני הולך איתך לנועם הרא"ה, לא בגלל שאתה חבר בקואליציה ומוכן לתת להם עוד תקציבים, כי אני רוצה שהאוכלוסייה הזאת תרגיש טוב ברמת גן. אבל לא על חשבון זה שאחרים ירגישו רע. זה המשחק.

כמו שאתם אומרים, אתם לא יכולים להבין אותנו, ואני מבין שאדם חילוני באמת קשה לו להבין אדם דתי איך שהוא מסתכל על השבת, אבל גם אתם כנראה לא מסוגלים להבין את החילוני, מה הוא מרגיש כשכובלים אותו בתוך הבית. בוא, יש אנשים שמבחינתם זה בכלל עבודת אלילים.

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> אני לא חושב שזה כזה היה נחוץ לעשות את התחבורה הזאת. לא היה כזה לחץ מהציבור לבוא ולבקש תחבורה ציבורית בשבת. זאת היתה האג'נדה של רועי, שאנחנו נגררים אחריה. אני לא ראיתי אנשים שביקשו תחבורה ציבורית. אתה יודע כמה חילונים אני פוגש ומסורתיים, שבאים למנחם ובאים אלי ואומרים לי – לא צריך את זה.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> הם רוצים שאני אפטר אותך.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> רועי, אנחנו לא נעזוב פה.

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> לא רוצים שתפטר אותו, הוא בחור טוב. הוא בחור טוב, אבל הוא ניצח באג'נדה שלו. הוא מנצח באג'נדה שלו.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אני הופך לך את זה בשניה.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> אין פה מנצחים ומפסידים, באמת.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> שחור על גבי לבן, או במקרה שלי זה היה לבן

על גבי טורקיז, מצע הבחירות שלי וכתב ההתחייבות לציבור נשלח לכל בית. מעבר לזה שגם בשידורים אני אמרתי את זה מול מצלמות, וזה כתוב באופן ברור, או קיי? כתוב באופן ברור. למה זה כתוב? לא בגלל שאצלי זה בא כמו אצל שני החבר'ה האלה מאידיאולוגיה, כי כשהסתובבתי ופגשתי אלפי אנשים, הבנתי שזה בראש סדר העדיפויות של רוב הציבור ברמת גן. לא סתם אתה רואה, יש כאלה שיכולים לזלזל, אני מאד מעריך את המשוב שאני מקבל מהציבור במדיה החברתית. בשאלה ששאלנו לגבי תחבורה ציבורית, לא תחבורה ציבורית, עשו גם לי שטיפת מוח, קווי הבילוי בסופי שבוע – אין רמת השתתפות כזו, ערנות במשאל שעשיתי, 11,000 ענו.

עו"ד דוד מנחם: יכול להיות 10,000 זה מהיריבים שלך, שאמרו – תעשה. אי אפשר לדעת. אתה יודע, רצו שאתה תריב איתנו. על זה לא חשבתי גם אני.

מר ליעד אילני: יש לי שאלה, היות ואנחנו לא מצביעים, האם כל מי שדיבר היום לא מדבר בישיבת המועצה?

עו"ד דוד מנחם: לא, מדברים בפני כולם.

מר ליעד אילני: אהה, מדברים גם שם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא מכין לנו לישיבת מועצה.

מר ליעד אילני: או קיי, בסדר. אז שלומי, בבקשה.

מהנדס שלומי בן ששון: יש לי תחושה שזה יגיע למועצה כדי שזה יידחה עוד פעם, כדי שמנחם ידבר,

עו"ד דוד מנחם: אני אתן לחבר'ה שלך כרטיסים ל-נוע תנוע. תבוא אלי.

מר ליעד אילני: חברים, בעוד 5 דקות שומרוני מתחיל לדבר על הנושא הבא.

מהנדס שלומי בן ששון: רגע, מגיע לנו גם לדבר. נתנו למנחם לדבר, להגיד את מה שהוא חושב. אם מעבירים את זה למועצה, לפחות שזה יהיה הסעיף הראשון,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה מראש היה מונח במועצה.

עו"ד דוד מנחם: ראשון ואפילו יחיד.

מהנדס שלומי בן ששון: בתקופה האחרונה פונים אלי על השירותים, פה, מאחורי בית האזרח, שסגור בשבתות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה לא בסדר.

עו"ד דוד מנחם: אז אם מישהו רוצה ללכת בשבת לשירותים, הוא לא יכול?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא טוען שסגרו את זה.

מהנדס שלומי בן ששון: זה נעול, זה נעול בשבתות,

עו"ד דוד מנחם: אנחנו נפתח אותם.

מהנדס שלומי בן ששון: ואזרחים שמסתובבים, אין להם שירותים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני הבטחתי ו - -

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> רגע, אז שניה, אז מה שאמרתי לאותו אזרח שפנה אלי – זה צמוד לבית הכנסת, בית הכנסת פתוח בשבת,

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> אבל זה לא הופעל מעולם על ידי בית הכנסת. זה הופעל על ידי עיריית רמת גן.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> אני יודע.

<u>עו"ד כרמל שאמה הכהן:</u> העירייה כנראה קיצצה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> איזה באסה, זה לא על ידי בית הכנסת.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> תקשיבו שניה. אז אמרתי לו – בסדר, השירותים סגורים, תלך לבית הכנסת, כי הוא פתוח בשבת והוא ממש קרוב, לך לשם.

מה שקורה היום ברמת גן, וזו גם אחת הסיבות שאני רצתי למועצה,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> שלא נתנו לו ללכת לשירותים בבית הכנסת והוא עשה במכנסיים.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> תן לי רגע לדבר. שבת נכנסת ואז כל בתי הכנסת נפתחים, הכול הכול נפתח, וכל בתי העסק, המסעדות, בתי הקפה, הכול נסגר. ואנחנו כחילונים, אני קם בבוקר, אני עובד כל השבוע ואני עובד קשה, וששי שבת, סופשבוע, זה המנוחה שלי. ואני לא מסוגל לרדת עם הפיג'מה שלי בשבת בבוקר,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני אתן לך עלי גת.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> תן לי לדבר. תן לי לדבר, דיברת.

עו"ד דוד מנחם: לא, עלי גת.

מהנדס שלומי בן ששון: דיברת. תן לי לדבר.

עו"ד דוד מנחם: עלי גת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תן לו לדבר.

מהנדס שלומי בן ששון: אני לא יכול לקום בבוקר במנוחה, עם זוגתי, עם חברים, לרדת לבית הקפה השכונתי לשתות קפה. כמו שאתם קמים בבוקר והולכים לבית הכנסת בשבת, וזה בסדר, אף אחד לא בא ואמר – אני סוגר את בית הכנסת, לא רוצה שתלכו. תלכו לבית הכנסת, אבל תנו לי לקום בבוקר, בבקשה, תנו לי לקום בבוקר וללכת לבית הקפה השכונתי. מה ביקשתי, לשתות קפה בבוקר ולא לנסוע ברכב לתל אביב? מה ביקשתי?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה רוצה סעיף תקציבי, כמו בית הכנסת הגדול לבית הקפה הגדול, חצי מיליון בשנה עידוד מהעירייה?

מהנדס שלומי בן ששון: משהו כזה. משהו כזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תקציב שיפוץ בתי קפה.

מהנדס שלומי בן ששון: אנחנו נמצאים במצב שאומרים – רועי ושלומי, אנחנו עם האידיאולוגיה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה לא בושה.

מהנדס שלומי בן ששון: אנחנו כאילו נולדנו וחינכו אותנו שחייבים לפתוח בתי קפה וחייבים לפתוח אוטובוסים בשבת. לא. אני חונכתי על המסורת וחונכתי על הדת ואני יודע קדיש ואני יודע תפילת שמונה עשרה

יותר טוב מכם אפילו. ואני קידשתי בארוחת ששי בקהילה הגאה בקומה השניה בעל פה.

עו"ד דוד מנחם: אתה הראית לי. אתה הראית לי.

מהנדס שלומי בן ששון: רגע, שניה, תן לי לדבר.

עו"ד דוד מנחם: אבל לא, שלא תהיה חלילה וחס,

מהנדס שלומי בן ששון: תן לי רגע לדבר.

עו"ד דוד מנחם: לא, אני מגן עליך, אתה לא יותר טוב מאיתנו כי אז אחר כך יצבעו אותך בשמיים כאחד ש ... זה יותר חמור. אי אפשר לדעת מה קורה. אז אני אומר שאני יותר ממך. אז אני יותר ממך.

מהנדס שלומי בן ששון: חברים, זה לא אידיאולוגיה. זה באמת לא ממקום של אידיאולוגיה. זה בא ממקום של צורך. אני מבקש מכם, כמו שאתם רגישים,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל, שלומי, להבדיל, אתם יש לכם הרבה אלמנטים שאתם אומרים – למה הדתיים מקבלים ככה? זה מה שמתחיל לתת סממנים של אידיאולוגיה.

מהנדס שלומי בן ששון: רגע, אל תיקח את זה לשם. אנחנו כרגע מדברים על הצורך,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רוצה שתמעטו בזה גם, זה יעזור, כלומר לעתיד.

עו"ד רועי ברזילי: יש אידיאולוגיה, אבל היא לא קיצונית כמו

שאתה חושב, כמו שאתה מנסה לעשות. זו מילה גסה להגיד אידיאולוגיה?

עו"ד דוד מנחם: לקחת לך תחליף.

מהנדס שלומי בן ששון: אני שואל אתכם, כאנשים שכל כך רגישים לשבת, באמת רגישים לשבת, אז אני שואל אתכם – איפה הלב שלכם? איפה הלב שלכם לילדים? איפה הלב שלכם לנוער, שאין לו אפשרות היום לנסוע, אין לו אפשרות להגיע לבורסה, אין לו אפשרות להגיע לפארק הלאומי, כי הוא נעול בבית? איפה הלב שלכם לחיילים שחוזרים הביתה ורוצים ללכת לים ואין להם אפשרות? כי הם עובדים קשה בצבא ואין להם כסף. איפה הלב שלכם לגמלאים, שיכלו לנסוע, היה להם רכב, ועכשיו הם לא יכולים, כי חלקם לא יכולים יותר לנסוע, איפה הלב שלכם?

עו"ד דוד מנחם: תתן להם כרטיסים.

מהנדס שלומי בן ששון: אתם רגישים רק לשבת? אתם רגישים רק לשבת?

עו"ד דוד מנחם: ניתן להם כרטיסים. תשלח אותם אלי.

מהנדס שלומי בן ששון: הטרמינולוגיה הזאת של להגיד – הם מקרה רווחה, הם מקרה רווחה? בגלל שהם לא יכולים לנסוע באוטובוסים זה מקרה רווחה? תתן להם כרטיסים? זה לא רווחה.

עו"ד דוד מנחם: לא, בלי רווחה כל מי שרוצה מקבל. בלי לשאול אותו מה הוא.

מר ליעד אילני: מנחם, אנחנו רק שעה וחמש דקות בדיון הזה.

מהנדס שלומי בן ששון: אני אסיים בזה שאני אגיד, חבר'ה, אתם

רגישים לשבת, תהיו רגישים גם לזולת.

עו"ד דוד מנחם: יותר רגישים ממך.

מר איצ'ה שחם: כל הכבוד.

עו"ד דוד מנחם: אני גם להט"ב, אני אלך לעזור לו, מה שאת תברחו במקום אחר, הבנת את ההבדל? כי אנחנו אנשי אמת. לא פה רעש וצלצולים של פוליטיקה. ככה אנחנו חונכו. אצלכם זה רק אינטרס. לכל yes יש אינטרס אצלכם. אצלנו זה ערכים. כן להט"ב, לא להט"ב, אין לי שום דבר נגדם, בלי קשר לכלום.

גב' מירה שנן: מה עכשיו להט"ב?

עו"ד דוד מנחם: לא, רק אני מסביר לך את ההבדל, את הקיצוניות.

גב' מירה שנן: מה הם קשורים עכשיו?

עו"ד דוד מנחם: מה הקשר?

מהנדס שלומי בן ששון: אני לא אענה לך כי זה לא מכובד, עזוב.

עו"ד דוד מנחם: תעזרו לזולת. תבוא איתי ותראה מה זה עזרה לזולת, מה זה אכפתיות מהחברים, ולא אינטרסנטיות. בלי חומר, החבר הוא לא חבר שלכם בכלל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא,

עו"ד דוד מנחם: אצל רובכם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא אצל רועי.

עו"ד דוד מנחם: לא, רועי איתנו. אני מטפל בו, אל תדאג.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רועי חבר, הוא חבר.

עו"ד דוד מנחם: אז אל תטיף. אתם תלמדו אותנו?

מהנדס שלומי בן ששון: מנחם, חלק מלכבד את הזולת,

עו"ד דוד מנחם: אל תפריע.

מהנדס שלומי בן ששון: דיברנו על לכבד את הזולת, אז אל תפריע.

עו"ד דוד מנחם: לא לדבר סרק.

מהנדס שלומי בן ששון: תכבד את הזולת.

מר ליעד אילני: מנחם, אנחנו צריכים לסיים. רועי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אז קודם כל, מנחם, עובדתית אני רוצה להודיע לך חגיגית שלפחות 3 מהיושבים פה על השולחן רשמו, אמרו וסיפרו שהם בעד תחבורה ציבורית בשבת, רק מהיושבים על השולחן. אני לא רוצה לדבר על אלה שיושבים גם מולנו עכשיו. אז כך שזו לא החלטה שלנו וזו לא גרירה שלנו. ואני חושב שגם אם לא הייתי קיים, אז כרמל היה יוצא בכיוון הזה של קווי אוטובוסים בשבת, לא קווי אוטובוסים, אבל אוטובוסים כלשהם שמשרתים בשבת. אני לא יודע באיזו צורה זה היה,

אבל זה היה.

עכשיו תראה, משהו השתנה במדינה הזו. יום ששי, עד לפני כמה שנים, היינו עובדים בו. ולמעשה, תקופת הפנאי שלנו התרחבה לאורך השבוע, מיום חמישי בערב עד יום שבת בערב. וגם האפשרויות שלנו התרחבו, ואנשים רוצים לצרוך תרבות, ואנשים רוצים לצרוך ים, ואנשים רוצים לצרוך כל מיני שירותים שאין להם בעיר רמת גן, ואנשים רוצים לנצל את הבוקר של יום ששי ואת הבוקר של יום שבת בבתי קפה. משהו השתנה בחברה הישראלית. היא רוצה להיות יותר דומה לאירופה, היא רוצה להיות אחרת. ויש שתי תגובות – גם בצד החילוני, שרוצה את הדברים האלה, וגם בצד הדתי שהופך להיות יותר קיצוני. משהו השתנה גם בחברה החרדית והדתית.

יושב אדמו"ר מגור ומוריד עליכם כל מיני הנחיות באמת הזויות, ואנחנו חייבים להתיישר אליהם, שגם הם לא הגיוניות מבחינת קדושת השבת. כי בזמן שאנחנו מדברים על איזה אוטובוס שיעבור פעם בשעה, נוסעות עשרות מוניות, מוניות שירות על הכבישים, עשרות נהגים שמועסקים בכסף כדי להפעיל את מוניות השירות האלה, אבל אנחנו לא ניסע עם אוטובוס אחד ונחסוך עם נהג אוטובוס אחד שמסיע 50 נוסעים 3 או 4 מוניות שנוסעות על הכבישים. ואנחנו נתנגד בעוד שנה וחצי שהרכבת הקלה יהיה דיון גדול – האם היא תפעל בשבת או לא תפעל בשבת – אז מתחת לז'בוטינסקי אנחנו לא ניתן לה לנסוע עם נהג אחד פעם בחצי שעה, אבל אנחנו ניתן לעשרות נהגי מוניות לנסוע על הכבישים למעלה. ככה אנחנו נשמור על קדושת השבת יותר מאשר נשמור על השבת.

אז אני מודיע לך שהעסק משתנה, וזה לא עניין אידיאולוגי. אתה יודע מה, גם בפרקטיקה, גם במשמעות הבסיסית של קדושת השבת, מה שנעשה כאן עם הפיתרון של אוטובוסים הוא עדיף על זה שנהגים ייסעו בלילה עייפים, ייסעו ויפעילו רכב מנועי ויסתכנו בחיים שלהם, זה עדיף כמה וכמה מידות. ובטח על נהגים שצריכים לעבוד בשבת ולא להיות עם המשפחות שלהם.

<u>עו"ד זוהר ישרים:</u> אבל הרשות לא צריכה לממן את זה, רועי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הרשות יכולה לממן את זה, כמו שהיא מממנת,

עו"ד זוהר ישרים: אז זו פגיעה בצביון יהודי בעיר רמת גן. זו פגיעה.

עו"ד רועי ברזילי: שניה, תן לי להמשיך. תן לי להמשיך. הרשות מממנת שירותים בשבת. ואנחנו התרגלנו לקבל שירותים מסוימים,

עו"ד זוהר ישרים: לא שירותי תחבורה. תחבורה זו פגיעה בסטטוס קוו בצורה מובהקת. בצורה מובהקת.

עו"ד רועי ברזילי: תקשיב, הסטטוס קוו גם אמר 400 תלמידי ישיבה. היום יש 400 תלמידי ישיבה שתורתם אמנותם? הסטטוס קוו,

עו"ד זוהר ישרים: מה זה רלוונטי לרמת גן?

עו"ד רועי ברזילי: אז הסטטוס קוו השתנה בעוד כל מיני ממדים.

עו"ד זוהר ישרים: אבל זה לא קשור.

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו בוא רגע, אני רוצה להגיד לך מהי העיר שלנו, לפחות לפי הבחירות האחרונות. אם הבחירות הכלליות היו צריכות לסמל את הבחירות לעירייה, ש"ס היו מקבלים מנדט אחד, וגם זה בקושי, 2.7%, בקושי היה מנדט אחד אם היו אחוזי הצבעה כמו שהיה בהצבעה לבחירות הכלליות.

עו"ד דוד מנחם: אבל זה לא רלוונטי. דתיים בחרו גם בכרמל, גם בחרו בך.

עו"ד רועי ברזילי: שניה. העיר רמת גן וצרכני השירות העיקריים בעיר רמת גן – 65% מהם הם חילוניים מובהקים, אפילו אני יכול לומר אנשי מרכז, בעיקר שמאלה. העיר שלנו, אם תרצו או לא תרצו, היא הרבה

יותר שמאלנית, הרבה יותר חילונית ממה שאתם חושבים שהיא.

עו"ד דוד מנחם: אתה טועה ובגדול.

עו"ד זוהר ישרים: היא עיר מסורתית שמחזקת את השבת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יאיר לפיד קיבל 50%.

עו"ד רועי ברזילי: 43%.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 20% בזכות ליעד, שעמד בראש המטה, אבל 30% זה,

מר ליעד אילני: אני אצל בני גנץ, לא אצל יאיר לפיד. יאיר לפיד זה גלעד שריר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אהה, גלעד שריר, או קיי. לא, אבל עכשיו ברצינות, 50% כחול לבן ברמת גן, זה מטורף, חוץ ממפלגת העבודה ו-מר"צ.

עו"ד דוד מנחם: חלקם גם מסורתיים, לא בחרו בכחול לבן?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מר"צ מסורתיים?

עו"ד דוד מנחם: לא. גם אנשים שבחרו כחול לבן. אני מכיר כאלה שבחרו כחול לבן מאידיאולוגיה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מעט מאד.

עו"ד דוד מנחם: כמו שאנחנו היינו תמיד בוחרים ליכוד, ליכוד, ליכוד, ואני הייתי ליכודניק שרוף. ליכודניק שרוף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מי שמצביע לרשימה שיאיר לפיד הוא מספר 2 שלה ויש עתיד היא יותר משליש ממנה, הוא לא קרוב למסורת ישראל. הרי הדגל שלהם זה דגל אידיאולוגי.

עו"ד זוהר ישרים: רוב רמת גן מסורתית וכל הנושא הזה מיותר.

מהנדס שלומי בן ששון: רוב רמת גן יעריצו אותו על זה שהוא יעשה את זה, יעריצו אותו.

עו"ד זוהר ישרים: יעריצו את רועי ברזילי. הם יעריצו את רועי. רועי ייצא גדול.

עו"ד דוד מנחם: שלומי, אתם לא בשטח, אתה לא יודע איזה נזק. אתה לא בשטח. שלומי, אתה במגדל השן.

עו"ד רועי ברזילי: תראה, אני יודע שמה שאתם עושים זה כבר, אתה יודע, מילא שזה היה פעם אחת הוא הבין את הרמז, אבל פעם שניה זה כבר מעוות את האמת, מעוות את התמונה. אז תראו, שימו לב כמה נזקים,

עו"ד דוד מנחם: רועי, רק סליחה, אתה בן אדם טוב, שלא תחשוב שאנחנו חלילה וחס אומרים שאתה לא בסדר. בלי קשר. בלי קשר לכלום.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע, אני יודע. גם אתה בן אדם טוב.

עו"ד דוד מנחם: תפריד, שלומי.

עו"ד רועי ברזילי: שימו לב כמה נזקים נגרמים מזה שמדינת ישראל, אבל בעיקר באזור המרכז אין תחבורה ציבורית בשבת. אז אני אומר לכם, מהנושא של רכבים, העומס של כלי הרכב בכבישים, שאנחנו יכולים להפחית אותו כשאנשים נתלים, אחרי זה גם ברכבת הקלה וגם בתחבורה ציבורית בשבת שמשלימה את התמונה, אנחנו מקבלים פחות, או לפחות לא יותר כלי רכב ממה שהיה אמור להיות. זיהום אוויר, המוטיב הסוציאלי, וזה לא רק זה. גם אם יש למשפחה שני רכבים, ופנה אלי דווקא אבא עם 4 ילדים שיש לו רכב רגיל ובדרך כלל כשהם יוצאים לבילוי הם נוסעים שני רכבים, אז הוא אומר לי – תשמע, אם יש פיתרון לאוטובוסים לים, אני נוסע עם הילדים שלי באוטובוס, מגיע לים, לא משלם חניון 100 שקל כי זה פעמיים 50 שקל החניון, ונכנס בסבבה. זה לא רק למשפחות המסכנות.

עו"ד דוד מנחם: ברור, נו.

עו"ד רועי ברזילי: זה כמעט לכל משפחה שרוצה להגיע לים. ואני אומר לך, זה מסוג הדברים,

עו"ד דוד מנחם: תן לו כרטיסים ל-נוע תנוע, מה הבעיה? יש כבר פיתרון. על זה אתם לא עונים. תן לו כרטיסים,

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה, לנסוע במונית.

עו"ד דוד מנחם: לא, תן לו כרטיסים ל-נוע תנוע.

עו"ד רועי ברזילי: אותו בן אדם שצריך לבחור אם להיכנס לחניון ב-50 שקל או זה, הוא ייסע במונית והוא יפעיל נהג מונית.

לגבי פיקוח נפש, אין מה להגיד, כמה רכבים נוסעים בשבת, חברה צעירים שהיו יכולים לנסוע באוטובוס ולא למות בדרכים. זה דבר שהיה נחסך לנו.

עו"ד דוד מנחם: תלמד אותם לא לשתות אלכוהול, רק מגיל 50 ומעלה, כמוני.

עו"ד רועי ברזילי: די, מנחם. הציבור הדתי ברמת גן קיבל הרבה מעבר לפרופורציות, הרבה מעבר לפרופורציות, ועיני לא צרה. אני אומר את זה, אתם צריכים לדעת,

עו"ד זוהר ישרים: אז מה, אז עכשיו אנחנו מתקנים, פוגעים בו? לא הבנתי.

עו"ד רועי ברזילי: אתם צריכים לדעת גם איפה הגבול עובר ואיפה הצורך של האוכלוסייה החילונית קיים. ופה זה קיים. פה אנחנו צריכים את זה, רוצים את זה, זה לא עוד איזה משהו גחמה, זה ממש צורך. ואני אומר לכם, תסתכלו על קו 63 שמופעל היום על ידי נוע תנוע, הוא מלא. הוא מפוצץ באנשים. מפוצץ.

מהנדס שלומי בן ששון: נכון. נכון. הם מצלמים אותו כל שבוע כדי להראות.

עו"ד רועי ברזילי: ועוד משלמים על זה כסף יותר מהתחבורה הציבורית. משלמים על זה 10 שקלים לנסיעה. לא 5 שקלים או 7 שקלים. אז אני אומר לכם שהוא מפוצץ, ואנשים צריכים את זה, תתחשבו.

עו"ד דוד מנחם: אין בעיה. תתן להם כרטיסים.

מר ליעד אילני: רועי, תודה. חיה מנע, אחרונת הדוברים.

עו"ד חיה מנע: אני קודם כל רוצה לומר ולהבהיר, אני יהודיה, כמו כולנו. אני גם מסורתית. בעלי הולך לבית כנסת, הילדים של חגגו בר מצווה. אני לא מבשלת בשבת, שתדעו, יש לי פלטה בבית.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כמונו.

עו"ד חיה מנע: כן. אני לא מבשלת בשבת. אני חושבת שמגיעה לי מנוחה. אבל המנוחה שלי גם כוללת את זה שאני נוסעת לים עם המשפחה, לטיולים. אני מכבדת את השבת כפי שאני בוחרת לכבד אותה. אני מכבדת גם אנשים אחרים שמכבדים את השבת בדרך אחרת. מכבדת מאד. לכן, במסגרת הקמפיין שלי, לפני שהתאחדתי עם סיעת הרמת גנים עם אביהוא, היה לי מצע שהוא גם הופץ בתיבות הדואר, והמצע שלי כלל אפילו את הכנסת רפורמת מוניות השירות לרמת גן, שזה דבר שלא הבנתי למה עד היום זה לא קיים בעיר בעוד שזה קיים בערים אחרות.

יחד עם זאת, אני רוצה לבוא ולומר, שבאמת,

מר ליעד אילני: סליחה, זה עומד להיות כאן. העירייה לא הגישה, היה קול קורא של משרד התחבורה בקדנציה הקודמת, העירייה לצערי לא הגישה בקשה. ולמרות זאת, למרות שהעירייה לא הגישה בקשה, בא משרד התחבורה והכניס את רמת גן ביוזמתו, כי חשבו שם בירושלים שזה חשוב לתושבי רמת גן, למזלנו.

עו"ד חיה מנע: או קיי. במסגרת חוגי הבית, גם כשעשיתי לבד, כשרצתי 3 חודשים לפני שהתאחדתי עם הרמת גנים עם אביהוא, גם במסגרת התקופה הזו נשאלתי לגבי תחבורה ציבורית בשבת – זו היתה תשובתי. לאחר החיבור, התשובה לא השתנתה. אני חזרתי ואמרתי – התחבורה צריכה להיות כזו שמאפשרת למי שזקוק,

מר ליעד אילני: מה היתה העמדה של אביהוא, דרך אגב?

עו"ד חיה מנע: זה תשאל אותו. אני מדברת בשמי.

מר ליעד אילני: לא, בחוגי הבית.

עו"ד חיה מנע: מה שהוא, תשאל אותו. אני אומרת את

הדברים כפי שהם. הגיע הזמן שכבר תדעו, אני אומרת את ה -

מר ליעד אילני: לא, בחוגי הבית. היום העמדה שלו, אני יודע. אני שואל מה היתה העמדה בחוגי הבית.

עו"ד חיה מנע: אני רוצה שנעמוד בזמנים, אז תנו לי, אני מקצרת בדרך כלל אם לא מפריעים לי באמצע. אני אגיד את הכול, קצר ולעניין.

במסגרת באמת חוגי הבית זו היתה תשובתי והיא לא השתנתה. יחד עם זאת, אני גם הבהרתי ואני גם רוצה להבהיר כאן, אני מכבדת את הציבור המסורתי ויותר ממסורתי, הדתי, שבוחר באמת בשבת לא לנסוע ורואה בשבת יום קודש. וגם בעיני, שבת הוא יום קודש ויום מנוחה, שוב, כל אחד כפי בחירתו. לא צריכה להיות תחבורה כזו בתדירות גבוהה מאד, לא צריכה להיות תחבורה שנכנסת לתוך רחובות שיש בהם ריכוזי אוכלוסייה, התחבורה צריכה להיות אך ורק בצירים ראשיים, כאלה שלא מפריעים לצביון הדתי בשכונות הדתיות. זו עמדתי כפי שהיתה תמיד.

יש מספר הצעות. יש את ההצעה שמנחם הציע של נוע תנוע. יש את הצעה,

עו"ד זוהר ישרים: לא, שהיא קיימת, הוא לא הציע אותה. שהיא קיימת.

עו"ד דוד מנחם: כרטיסים. כרטיסים.

עו"ד חיה מנע: הוא אמר שהאופציה הזו קיימת,

עו"ד זוהר ישרים: שלא ישתמע שמנחם הציע דבר כזה.

עו"ד חיה מנע: לא, סליחה, אני מתקנת,

עו"ד דוד מנחם: הוא שומר עלי טוב. אני מוכן לספוג הכול

ובלבד ש... שיפילו עלי את נוע תנוע, עד כדי כך.

עו"ד חיה מנע: מנחם, אני מתקנת ואומרת שבאמת, שיש משהו שרשויות אחרות אימצו. אני חושבת שזה מאד חשוב וזה שירות שהעירייה צריכה לתת. אני אמא ל-4 בנים, הגדול אמנם כבר עם רכב אחרי שהוא הוציא רישיון, אבל יש עוד 3, כל אחד מסתדר איכשהו או עם מוניות, עם אופניים, דרכים אחרות. אני חושבת שזה מאד חשוב שהעירייה תתן איזה שהוא שירות באמת לציבור הזה, שבדרך כלל זה ציבור שאין לו רכב. נשים, לרוב זה נשים משתמשות תחבורה ציבורית, אמהות חד הוריות שאין להן יכולת,

עו"ד דוד מנחם: את מתכוונת פיתרון, שהעיר תתן פיתרון, לא שירות.

עו"ד חיה מנע: אני יודעת מה אני אומרת. שאין להם יכולת כלכלית. בני נוער. זו אוכלוסייה גדולה שצריכה את המענה הזה גם בשבתות.

עו"ד זוהר ישרים: אתם מתארים מצב כאילו בני הנוער לא הגיעו למועדוני בילוי בתל אביב.

עו"ד חיה מנע: אני לא אמרתי שלא הגיעו.

עו"ד זוהר ישרים: הם נוסעים, מסתדרים.

עו"ד דוד מנחם: רק הקדנציה הזו כולם מסכנים. לא מגיעים לדיזנגוף?

עו"ד זוהר ישרים: כאילו ברמת גן כל בני הנוער מסכנים. כולם יוצאים, מבלים.

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: זוהר, זו לא טענה רלוונטית. אני יכול לומר לך שאם יש בית כנסת,

עו"ד זוהר ישרים: לא, אבל לא מצאתי את הטענה הרלוונטית שאנחנו צריכים לממן את זה. את זה לא מצאתי.

מר ליעד אילני: אני אסביר לך. אם יש בית כנסת במטראז' של 100 מטרים והוא התחיל מ-50 מתפללים והיום יש שם 1,000 מתפללים, ואז יש דרישה לבנות בית כנסת נוסף, סמוך, כדי שנוכל לחלק את המתפללים, יבוא מהנדס שלומי בן ששון, יאמר – אבל מסתדרים בבית הכנסת, זה לא שלא מתפללים, מסתדרים. זה אותו דבר.

עו"ד דוד מנחם: זה בכלל לא אותו דבר.

עו"ד זוהר ישרים: זה לא בר השוואה.

עו"ד דוד מנחם: איך הסתדרנו עד היום? עד הקדנציה הזו, בלי קשר עכשיו לסטטוס קוו, פתאום הצעירים,

מר ליעד אילני: חברים, בסופו של דבר, אני אומר, תישארו עם הטיעונים, תזקקו את הטיעונים שלכם לעצם העניין. עזבו את כל ה - -

עו"ד דוד מנחם: אמרנו, כרטיסים ל-נוע תנוע.

עו"ד חיה מנע: אני רוצה להמשיך.

עו"ד זוהר ישרים: זה דבר קיים. זה דבר קיים.

עו"ד דוד מנחם: קיים, תן לו כרטיסים.

עו"ד זוהר ישרים: רק לא ברמת גן.

עו"ד דוד מנחם: מבחינה הלכתית,

מר ליעד אילני: זה כבר ביתד נאמן מה שאמרת, מנחם.

עו"ד דוד מנחם: מבחינה הלכתית אתה מונע את חילול השבת שאמור להיגרם בהצעה, ואתה אומר לו על משהו קיים. הרי אתה לא אומר לו – לך תיסע. הוא רוצה לנסוע, בן 15, 16, 17, הוא הולך לעיריית רמת גן, שני כרטיסים. שיעשה מה שהוא רוצה.

מר ליעד אילני: מנחם, או קיי, בסוף יגידו שאנחנו גם מדירים נשים.

עו"ד חיה מנע: זהו, זה ההמשך, רגע. שני דברים נוספים שרציתי להתייחס אליהם.

אחד באמת לציין, שזו אחת הסיבות שאני גם התעקשתי להשאיר בידיי את תיק התרבות היהודית. מתוך הבנה, או מתוך זה שצריך להבין שתרבות יהודית כוללת גם אותי וגם כוללת ציבור שלם של אנשים כמוני, יהודים, שכן הערכים של התורה ושל היהדות מדברים אליהם. אבל יחד עם זה, הם לא רואים את עצמם דתיים. והם רואים באמת בנשים חלק שווה לגברים, בדיוק באותו אופן. ואני מזמינה אתכם,

עו"ד זוהר ישרים: גם אנחנו רואים את זה, חיה.

מהנדס שלומי בן ששון: אז למה ביום ירושלים הם לא ישבו על הבמה?

עו"ד חיה מנע: רגע, רגע, אני לא סיימתי.

עו"ד זוהר ישרים: גם אנחנו רואים את זה.

עו"ד חיה מנע: אני לא אמרתי שלא. אני אמרתי מה המניעים שלי,

עו"ד דוד מנחם: היא לא אמרה שלא.

עו"ד חיה מנע: זוהר, אני לא מדברת עליך. אתם חייבים להבין,

מהנדס שלומי בן ששון: בינתיים הן מודרות מהבמה.

עו"ד חיה מנע: חבר'ה, תנו לי, אני לא הפרעתי לאף אחד מכם, תנו לי בבקשה לסיים את הדברים כי רוצים להתקדם בישיבה הזו. אני לכן ביקשתי, אני לא אמרתי שדברים לא היו כפי שצריך, זוהר, אני אמרתי שאני נכנסתי לשם מתוך כוונה שהדברים במדיניות שלי והרצון שלי בנושאים האלה יקודם, ואני מצאתי בך שותף, אני אומר מהבחינה הזאת, ואנחנו באמת מוצאים את עמק השווה, וזה דבר חשוב.

עו"ד זוהר ישרים: נכון.

עו"ד חיה מנע: וזה גם מה שעושים, זה מה שעושים גם כרגע, כשראש העיר באמת אני חושבת נתן פה את האפשרות גם לכל אחד להביע את דעתו, גם את חופש ההצבעה, זה דבר מאד חשוב, זה פלורליזם, זה דמוקרטיה, וזה חשוב. גם הדיון הזה חשוב.

עו"ד זוהר ישרים: שההצבעה תהיה חשאית והתוצאות יהיו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם אתה רוצה חשאית?

עו"ד זוהר ישרים: כן. שההצבעה תהיה חשאית אני מאמין שהתוצאות יהיו טובות.

עו"ד חיה מנע: רגע, רגע, רגע, פשוט מתערבים לי.

מר ליעד אילני: זוהר, בוא ניתן לה לסיים.

עו"ד חיה מנע: ודבר אחרון, אני באמת רוצה להתייחס למשהו שעלה כאן, סוגיה שעלתה כאן לגבי יום ירושלים.

יום ירושלים הוא אכן לא חג דתי. יום ירושלים נועד לחגוג את חיבור ירושלים, את העובדה שבאמת ירושלים, אנחנו השגנו איזה שהוא הישג שגם נשים היו שותפות להישג הזה. הנטייה הזו בשנים האחרונות לחגוג את יום ירושלים בדרכים מסוימות, אני חושבת שצריך לשקול את זה, צריך לראות איך לחגוג. אם העיר מחליטה, למרות שרשויות אחרות אגב לא חוגגות את יום ירושלים, המקום היחיד שחוגגים את יום ירושלים ממה שאני בדקתי זה ירושלים, ופה, או בערים אחרות שבהן המחלקה לתרבות תורנית מחליטה לחגוג את יום ירושלים, חוגגים את זה בדרך מסוימת, שבאמת אין בה נשים. עכשיו, אני לא אומרת שחייבות להיות נשים בכל מקום.

עו"ד זוהר ישרים: מי אמר שאין נשים, חיה?

עו"ד חיה מנע: רגע, רגע, רגע, אבל תנו לי לסיים.

עו"ד דוד מנחם: אני בעד נשים. רצוי חילונים שיבואו גם כן.

עו"ד חיה מנע: אני לא אומרת שנשים צריכות להיות בכל אירוע, לא אומרת, אבל אני אומרת שהעירייה מחליטה לבוא ולהכריז שחוגגים את יום ירושלים באיזה שהוא אירוע, אז צריך לקחת בחשבון

שהאירוע הזה צריך לשקף את כל האוכלוסייה שקיימת בעיר.

עו"ד דוד מנחם: צודקת. אני בעד. ברור. אני בעדך, נו.

עו"ד חיה מנע: זוהר, חבל, תקשיב,

עו"ד זוהר ישרים: כן, כן, חיה, סליחה.

עו"ד חיה מנע: אני חייבת שתבינו, הקיצוניות,

עו"ד דוד מנחם: את מתפרצת לדלת פתוחה בנושא הזה.

עו"ד חיה מנע: הקיצוניות בכל מקרה לא טובה בעיני.

עו"ד דוד מנחם: אין קיצוניות, מבחינתי את מתפרצת לדלת פתוחה.

עו"ד חיה מנע: נכון. ואני, שוב, חושבת שהדרך הזו וגם המעורבות שלי, גם העובדה שזוהר באמת ואני מצאנו פה מכנה משותף, אני חושבת שצריך להיות, וגם אתה ואני, אני חושבת שיש לנו מחלוקות וגם יש דברים שאנחנו מסכימים, ולכן אני חושבת שהדרך הזו, הדיון הזה, ההצבעה הזו, זה התהליך הטוב ביותר ואני שמחה שזה מתבצע בדרך הזאת.

מר ליעד אילני: תודה רבה, חיה. שואקה, שאלה, יש לנו בסוף יוני ישיבה מן המניין וישיבה שלא מן המניין, שבמסגרתה אנחנו דנים בצו הארנונה. האם הנושא הזה יכול להצטרף כסעיף בישיבה שלא מן המניין?

עו"ד דוד שואקה: לא. רק בישיבה מן המניין.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אנחנו גם קבענו שאנחנו מתחילים, בעקבות הישיבה הזאת, להפעיל את הקווים ואנחנו לא צריכים לחכות למועצה, שזה רק,

מר ליעד אילני: לא, לא, זה לא מה שראש העיר אמר.

עו"ד זוהר ישרים: לא, לא, מה פתאום.

עו"ד דוד מנחם: אתה רואה, רועי, מה קרה עם המשפט הזה?

(מדברים ביחד)

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מתי ישיבת מועצה?

מר ליעד אילני: 25 ביוני.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו נאבד את הקיץ.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה לא תאבד כלום. אני הנחיתי להתקדם בכל עבודת המטה, כולל תקצוב, כולל הכול, כולל הצעות מחיר, להכין את הכול כאילו יש אישור מועצה.

עו"ד רועי ברזילי: אפשר להתקשר?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מאחר והצפי ממה שאני שומע מהחברים כאן, שיהיה רוב מוחץ להצעה, אולי יהיה פחות מוחץ יותר מוחץ, אבל כנראה שרוב בזהירות של 99%, אז זו לא מלאכה לבטלה.

עו"ד זוהר ישרים: לא, לא, אם נעשה הצבעה חשאית אני מאמין שזה ישתנה, במיוחד כשאנשים יבינו שזה מקדם את האג'נדה של רועי וזה לא באמת האני מאמין שלך. אם האנשים יבינו שזה לא בא ממך, הם יצביעו אחרת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני לא פניתי לשום חברת מועצה או חבר מועצה לקדם את העניין הזה.

עו"ד זוהר ישרים: אבל זו התחושה שאתה,

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, לא, זה לא נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אומר את הדברים כאן, לא דיברתי עם אף אחד.

עו"ד רועי ברזילי: רק תעשו לי טובה, תגידו לחברים שלכם שלא יעשו לנו 'הוקוס-פוקוס' עד אז.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אין פה שום אלמנט של תמיכה בי או אמון בי. זו לא הצבעת אמון.

מר ליעד אילני: או קיי, חברים, די, אנחנו באיחור רציני. יש עוד סעיף על סדר היום. חברים, מנחם, יש עוד סעיף על סדר היום.

מהנדס שלומי בן ששון: תסלחו לי רק, אני באמצע יום עבודה, אני חוזר לעבוד.

מר ליעד אילני: חברים, ישיבת המועצה ב-25 ביוני,

עו"ד דוד מנחם: שלומי, אנחנו נביא לך כרטיס ל-נוע תנוע.

מהנדס שלומי בן ששון: אני לא ברווחה.

עו"ד דוד מנחם: לא צריך רווחה. לא, בשביל האג'נדה.

מר ליעד אילני: מנחם, הוצאנו את שומרוני ואת גילה באמצע ישיבת עבודה שלהם. אנחנו ב-25 ביוני נעבוד לפי פקודת העיריות שאומרת שלכל חבר מועצה יש 5 דקות, מנחם, זה בעיקר בשבילך, אני אומר את זה שוב, שלא יהיו אי הבנות ואי נעימויות – בישיבת המועצה ב-25 ביוני, כמו כל סעיף אחר שעל סדר היום, יש 5 דקות לכל חבר מועצה לדבר, לזקק את הטענות שלכם. כן, עזרא.

מר עזרא נחום: רק הבהרה. אנחנו מחויבים, על מנת שנוכל לבצע אחרי אישור המועצה, להביא את זה לאישור ועדת כספים ו-10 ימים לפני כן אני אגיש להם את הבקשה לתוספת תקציבית.

מר ליעד אילני: או קיי.

החלטה:

הנהלת העיר מאשרת הפעלת תחבורה ציבורית לתושבי העיר:

א. הפעלת 4 אוטובוסים בשני מסלולים בימי שבת לחוף הים למשך 14 שבתות החל מ-15.06.2019 ועד 14.09.2019. עלות כ-160,000 ₪.

ב. הפעלת 2 אוטובוסים בשני מסלולים בימי ששי בערב לאזורי הבילוי בתל אביב החל מ-14.06.2019 ועד 13.09.2019. עלות כ-98,000 ₪.

הצבעה

הנושא יועלה לדיון בישיבת מועצת העיר שתתקיים ב-25.6.2019.

7. הצטרפות העיר רמת-גן לתוכנית עיר ללא אלימות של המשרד לבט"פ והצגת התוכנית העירונית למאבק באלימות, סמים ואלכוהול.

מציגים: ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ושמעון שומרוני, מנהל אגף

ביטחון ואכיפה

מר ליעד אילני: סעיף 7 – הצטרפות העיר רמת-גן לתוכנית עיר ללא אלימות של המשרד לביטחון פנים והצגת התוכנית העירונית למאבק באלימות, סמים ואלכוהול. חברים, יש עוד נושאים חוץ משבת. ביקר כאן השר לביטחון פנים, בחודש ינואר כמדומני, סיכמנו איתו על כך שרמת-גן תיכנס לתוכנית עיר ללא אלימות. מי שהוסמכה על ידי ראש העיר לבנות את התוכנית הזו, מטבע הדברים, היא הוועדה למיגור אלימות, שהיא ועדה סטטוטורית של הרשות המקומית, ועדה בראשותי. ישבנו עם מנהלי האגפים הרלוונטיים – חינוך, שירותים חברתיים וביטחון ואכיפה, יחד עם נציגי המשטרה וגורמים נוספים, והבאנו את ההמלצות שלנו לכאן היום. שומרוני יציג אותן, בבקשה.

מר שמעון שומרוני: אנחנו מדברים על תוכנית לאומית בהובלת המשרד לביטחון פנים. התוכנית היא בסדר גמור, לצד זה שאי אפשר להתעלם שהעיר רמת-גן פועלת ופעלה במשך שנים בשלושת התחומים הנוכחיים, והתוכנית פועלת על מנת לאגם משאבים וראייה מערכתית של כל הנושא.

אם אנחנו נראה מה המטרה, אנחנו מדברים על גיוס כלל המערכות הפועלות המתמודדות עם נושא האלימות, שימוש בסמים ואלכוהול. אצלנו כמובן זה חינוך, רווחה, משטרה, ביטחון, בריאות, במטרה למפות את התופעות והאתגרים. כשהיעדים שנקבעו זה מיפוי התופעות, הקשיים והאתגרים העירוניים, פיתוח מודל התמודדות עירונית וצמצום הדרגתי, כי אנחנו לא רואים שהעיר תהיה ללא אלימות או ללא סמים או ללא אלכוהול, אבל צמצום הדרגתי הוא בעצם היעד.

כשאני אציג את התוכנית אתם תראו בעצם תוכניות קיימות באגפי החינוך, הרווחה, שירותים חברתיים, ביטחון ואכיפה, בריאות. אם זה בטיפול ברמה פרטנית, קבוצתית וקהילתית למניעת התופעות, וכמובן האכיפה.

נושא המנהל היישובי זו דרישה של המשרד ל-בט"פ. בתקציב שלהם, שעד השנה היה תקציב של כ-1 מיליון עד 1.4 מיליון לכל רשות שנכנסה לתוכנית, לאור זה שהם הוציאו קול קורא הם צמצמו את התקציבים לסדר גודל של 400-450 אלף שקל לשנה. אבל מנהל יישובי זו הדרישה שלהם, שהתפקיד שלו למפות את השכונות בהן קיימות התופעות, לתכלל את הפעילות הקיימת ולהכין תוכניות חדשות אשר יאפשרו לדייק ולמקד את

הקשיים ואת המענים.

מכאן אני הולך בעצם לתוכנית שהצגנו, שזה תקציב צבוע, הצגנו למשרד ל-בט"פ, לממונים על התוכנית הזו, והתוכנית אושרה מבחינתם. בביקור של מי שמחזיק את הנושא הזה, שחר, שהוא יגיע עוד בחודש הזה, אנחנו בעצם מסכמים ומתחילים לעבוד.

המתאם האגפי, הדרישה שלהם היא כפיפות או למנכ"ל או לראש עיר וזה נסגר שזה יהיה כפוף למנכ"ל. התקציב ל-6 החודשים הקרובים – כ-75,000 ₪. אנחנו לא רואים שאנחנו מחזיקים מתאם כזה במחיר שנתי של 150,000 ₪ ונצטרך להוסיף תוספת של 30,000 ₪ לזה.

חינוך יסודי – אנחנו לא נוסיף עוד תוכניות מעבר לתוכניות הקיימות. ישבנו עם אגף החינוך. כל התוכניות לנגד עיניכם, אתם גם קיבלתם את התוכנית.

בחינוך העל יסודי – אנחנו נפתח תרבות של פעילות פנאי, אורח חיים בריא, רכז ההסברה בבתי ספר. העלות לתוכנית הזו מבחינה תקצובית זה 150,000 שקל.

חינוך בלתי פורמאלי – אנחנו מדברים על תוספות של פעילות פנאי, נוער בסיכון, מדריכי איתור, שני מדריכי איתור, והתקציב לחצי שנה הוא 75,000 ₪.

באגף לשירותים חברתיים – לאור אירועים של אלימות במשפחה במשטרת ישראל, ולנו אין את הקשר הישיר מול אותן תופעות כאלה, אנחנו מדברים על עובד סוציאלי ב-50% משרה לאיתור והכוונה לתחנת המשטרה, וכמובן הסברה בחדרי מורים. אנחנו מדברים על תקציב, מה שנותר ל-6 החודשים הקרובים – 37,500 שקל.

באגף לשירותים חברתיים – הכשרת מתנדבים באשכולות עירוניים וסיירת הורים – 60,000 שקל לחצי השנה הנוכחית.

אגף ביטחון ואכיפה – מבחינה תקציבית לא צריך להוסיף תוספת תקציב. אנחנו מדברים על השיטור העירוני שבלאו הכי אנחנו מתקצבים אותו כבר שנים. ופריסת מצלמות בעיר, שזה תקציב משותף שלנו ושל אגף מערכות מידע וקיץ שקט.

פרסום והסברה – מאחר ובתקציב פרסום והסברה לא ניתן שום תקציב לנושא הזה, הקצבנו 20,000 שקל, כדי להציג ולהגביר את הפרסום בנושא. סך הכול המשרד מתקצב כ-442,000 ₪, ואנחנו, בתוך התקציב העירוני, אנחנו כ ...

עלה הנושא, אני בכוונה, ליעד, אני מעלה פה נושא, עלה נושא של לקחת את כל התקציב הזה ולהכניס או לרכוש את נושאי מערכות המידע, את ה-שו"ב העירוני.

ה-שו"ב העירוני מתוקצב כבר בשנת 2018 ולא ביצענו אותו, וב-2019 ולא ביצענו אותו, ולכן אין צורך לתוכנית שהיא מתוקצבת לבוא ולהגיד – או קיי, אנחנו נבטל את התקציב שתקצבנו וניקח את התקציב הזה. לעומת זאת, מה שאנחנו מציגים פה,

<u>מר ליעד אילני:</u> שומרוני, סליחה שאני קוטע אותך, שכל חבר מועצה יתעסק בתיקים שהוא אחראי עליהם ולא יוציא הנחיות לגורמי המקצוע בתיקים שהוא לא אחראי עליהם. זה הכול. אתה יכול להמשיך. מחזיק תיק גנים ונוף, הוא עכשיו אחראי גם על שו"ב, שזה לא שלו בכלל, זה של חברת סיעתו, והוא הוציא הנחיה למה צריך ללכת התקציב הזה.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> בכל מקרה, אני אומר, ה-שו"ב מתוקצב. וכל מה שאנחנו מציגים פה, זה דברים שהם לא מתוקצבים וחשובים מאד לתוכנית הזו. זו התוכנית שאנחנו ממליצים, זו התוכנית שברגע שההנהלה תאשר אותה היא זו שתוצג ותאושר אצל הממונה במשרד לביטחון פנים.

<u>מר ליעד אילני:</u> שומרוני, יש פה שאלות. אנחנו מאשרים למעשה את התקציב, מה לעשות בתקציב של המשרד ל-בט"פ.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> נכון.

<u>מר ליעד אילני:</u> התקציבים שאצלנו הם תקציבים קיימים, למעט ה-30,000 שקלים תוספת שנדרשים לרכז ההסברה או המניעה בבתי הספר העל יסודיים.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> נכון. נכון.

<u>מר ליעד אילני:</u> כל השאר כבר מתוקצב, מופיע בספר התקציב של 2019. הגזבר, אני שואל גם את הגזבר, נכון?

גב' רחל מרום: כולל דוברות? כולל הכול?

מר שמעון שומרוני: דוברות מהתקציב הארצי.

מר גרשון טוסק: ... (מיקרופון סגור)

מר ליעד אילני: תתקרבו גם אתם למיקרופונים בבקשה, שישמעו גם אתכם. אנחנו עשינו הכנה בוועדה למיגור אלימות. תקציב של 6,370,000 שקלים, 6,340,000 שקלים כבר מתוקצב, מופיע בסעיפי התקציב של 2019. כלומר, כל שעלינו להוסיף מהעירייה, זה כאילו ה-matching, אנחנו מקבלים 400 ומשהו אלף ושמים 30,000 במסגרת 2019.

דוברת: בשביל להראות להם, למשרד לביטחון פנים, שהעירייה נותנת הרבה יותר מה-matching.

גב' רחל מרום: ומה לגבי ה-442,000? האם יש התחייבות בכתב, הרשאות כספיות לשנים 2020, 2021 וכו'?

מר שמעון שומרוני: כל שנה הם אמורים לתת לנו תקציב כזה. לבוא ולהגיד לך שהם יתנו התחייבות? לראיה, השוני שהם עשו בשנת 2018 לעומת 2019.

גב' רחל מרום: אז אנחנו צריכים להביא את זה בחשבון לקראת תקציב 2020, שזה בכפוף לקבלת הרשאה תקציבית, שכן אחרת לא ניכנס ל -

מר גרשון טוסק: צאו מתוך הנחה שהמדינה בדרך כלל לא עומדת אחר התחייבויותיה ומחר מחרתיים מישהו יצטרך לממן את זה.

מר ליעד אילני: גרשון, עד המדינה.

מר גרשון טוסק: אני בכוונה אומר המדינה, כי אנחנו עדים לזה כל בוקר.

מר ליעד אילני: אתה צודק. אתה צודק. אני אומר שוב, החשיפה שלנו, חברים, החשיפה שלנו היא של 30,000 שקלים, וכמובן שגם אותה נוכל להפסיק בכל עת.

דוברת: זה רק אומר אבל שההעסקה של האנשים גם צריכה להיות מותנית.

מר גרשון טוסק: השנה היא 30,000 ואנחנו עוד לא יודעים איך תיגמר השנה, כי יכול להיות שבספטמבר יהיו בחירות ויחליפו את הכול. כספים שהיו אמורים להתקבל מהמדינה ל-2018 לא התקבלו. כספים שאמורים לעבור במהלך 2019, כולל ההתחדשות העירונית שאתם, אצלנו זה כבר, הוא עובד קבוע, אבל אני עכשיו נלחם לקבל את אוגוסט-דצמבר 2018. אין מדינה, אין מי שיחתום, אין מי שייתן.

דוברת: יכול להיות שצריך לשקול את זה ב-2019.

מר ליעד אילני: אני מצטרף למה שהמנכ"לית אמרה. אפשר לשים את זה בתקציב מותנה לקראת 2020. אנחנו כמובן נשמח שהתקציב הזה יהפוך להיות תקציב בפועל, אבל המדינה צריכה פה לתת את החלק שלה. יש לנו פגישה עם דני שחר, שהוא ראש תוכנית עיר ללא אלימות במשרד לביטחון פנים, פגישה אצל ראש העיר החודש, אני חושב שב-8 ביוני, יש פגישה עם דני שחר ראש התוכנית, ואנחנו נעלה גם במסגרת הפגישה הזו את החששות שלנו ואת הבקשות שלנו.

מר גרשון טוסק: טוב שדוד מנחם יצא, ה-8 ביוני זה שבת.

מר ליעד אילני: לכאן או לכאן. אז ב-10 ביוני או ב-9 ביוני.

או קיי, חברים, חברים זה למעשה חיה ואני, אנחנו מאשרים פה אחד את התוכנית?

עו"ד חיה מנע: אם אני כבר נשארתי פה לבד, אז אני גם יכולה לומר שאני מברכת, באמת, זו תוכנית חשובה, ששנים שוב תהיתי כמו רפורמת מוניות השירות למה היא לא הגיעה לעיר. מאד מאד חשוב. זה יטפל לדעתי, זה טיפול ברמת השורש בהרבה דברים, הרבה בעיות. מי כמוני כיו"ר הנהגת הורים, אני יודעת שהדברים האלה באמת חשובים, חשוב שזה יהיה בתוך בתי הספר. לכן אני מברכת על זה. באמת אני יודעת, אבל לאור מה שנאמר כאן שהכספים משתהים, אולי צריך לבחון אפשרות להשתמש באמת בצוותים שיש לנו היום בעירייה, במקום לקחת,

גב' גילה טאושטיין: לא מוכנים. חשבנו על זה.

עו"ד חיה מנע: לא מוכנים?

גב' גילה טאושטיין: לא.

עו"ד חיה מנע: או בסטודנטים מפר"ח. לבחון איזה שהן אפשרויות סטודנטים בתחומי הלימוד הספציפיים כדי באמת שלא ניגרר פה להוצאה כספית. אבל יחד עם זאת, לא לעכב את התוכנית החשובה הזו.

מר ליעד אילני: או קיי. אני רוצה קודם כל לומר ששומרוני, מנהל האגף מזה 4 שנים, הדעה שלו, לא מתחילת הקדנציה הנוכחית, שאנחנו צריכים להצטרף לתוכנית הזו.

מר שמעון שומרוני: ניסינו גם, ניסינו, והמשרד, כולל ביקור השר והמשרד אמר שהוא ייצא בקול קורא, ייצא בקול קורא, והקול קורא לא קרה.

מר ליעד אילני: אגב, בעבר הסכומים שהמשרד נתן היו הרבה

יותר גבוהים, כשהיו פחות רשויות, היו תקציבים של 1.5 מיליון לשנה לרשות, היום זה 400,000.

מר שמעון שומרוני: רשות קטנה 1.5 מיליון, רשות כמו רמת גן - 1.2 מיליון.

מר ליעד אילני: או קיי. אני רוצה להודות גם לשומרוני שריכז את העבודה, גם לגילה וגם לאורית איתיאל, שישבו ועמלו על העניין הזה, וגם למשה בודאגה.

זה לא היה מתוכנן על סדר היום, אנחנו גם נמצא את ההזדמנות, אבל למעשה זו ישיבת הנהלה אחרונה שמשה בודאגה משתתף בה כמנכ"ל העירייה. אז אנחנו עוד כמובן נעשה על זה ציון בכל פעם, בישיבת מועצה, בישיבת ועדה.

עו"ד חיה מנע: תביאו עוגה לישיבת המועצה הבאה.

מר ליעד אילני: זה לא עוגה, זה יותר מעוגה. אנחנו מתרגשים בשבילו וגם בשבילנו מאד, אבל זו לא ההזדמנות כמובן. בכל זאת, אמרתי, פתאום שמתי לב לתאריך, ישיבת הנהלה הבאה ב-17 משה כבר יהיה בחו"ל. אבל אנחנו כמובן נעשה אירוע כמו שצריך.

הסעיף הזה מאושר כמובן פה אחד. תודה לכולם. הישיבה נעולה.

החלטה:

מאשרים הצטרפות העיר רמת-גן לתוכנית עיר ללא אלימות של המשרד לבט"פ וביצוע התוכנית העירונית למאבק באלימות, סמים ואלכוהול בסך של 442,500 ₪ לשנת 2019.

הצבעה: אושר פה אחד.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה